ATATÜRK MİLLİYETÇİLİĞİNE MEYDAN OKUMALAR

KBY

Mustafa Enver

ATATÜRK MİLLİYETÇİLİĞİNE MEYDAN

OKUMALAR

ATATÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ VE TURANCILIK

MANİFESTO

DÜZELTİLMİŞ

VE

GENİŞLETİLMİŞ

2. BASKI

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

6

GİRİŞ

7

TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİNİN DOĞUŞU

8

Türk Milliyetçiliği, Arap Milliyetçiliğine Karşı Bir Tepkiydi 8

Türk Milliyetçiliğinin Kurucusu: Mustafa Celalettin Paşa

10

Türk Milliyetçiliğinin Yeniden Dizaynı

13

Türkler'in Irksal Özellikleri

17

Atatürk Döneminde Türk Milliyetçiliği Anlayışı

18

TURANCILIK: YAHUDİLERİN KATKISI VE MASONLAR

21

Yahudilerin Türk ve Turancılık Merakı

21

Masonların Katkıları

26

TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ DEĞİL, FARKLI BİR TÜR OSMANLICILIK

29

ATATÜRK VE TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ ANLAYIŞI

31

ATATÜRK'ÜN TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ ANLAYIŞINA BİR MEYDAN OKUMA: TURANCILIK

32

Türk Milliyetçiliğinin Sinsi Düşmanları

33

TURANCI MİLLİYETÇİLİĞİN HAKİM MİLLİYETÇİ ANLAYIŞ

OLMASINA KATKI SAĞLAYANLAR

35

TÜRKLERİN ANAVATANI: DOĞU AVRUPA

37

Türklerin Avrupa'dan Sürülmesi

40

Göktürkler

40

TASFİYE EDİLENLER VE TASFİYE EDENLER

43

ŞEYTAN AYRINTIDA GİZLİDİR

46

TÜRK, SLAV, MACAR VE VİKİNG ALFABELERİNİN/TAMGALARININ

KARŞILAŞTIRMALARI

47

KAYNAKÇA

50

ÖNSÖZ

1940'lardan, ama özellikle 1950'ler itibaren biri yaşamış Atatürk, diğeri ise hakkında yazılar yazılmış

ama hiç yaşamamış Atatürk, olmak üzere iki Atatürk ortaya çıktı. Amerikan'ın fonladığı Turancılar ve Fullbright fonu ile eğitilen tarihçiler, Atatürk'ü Amerikanın talep ve çıkarlarına göre yeniden yarattılar.

Bir yerde komünizm düşmanlığı, diğer yerde ise Turancılık yapan bir Atatürk gördük. Atatürk'e sözler yakıştırıldı. Amerikan çıkarlarına hizmet etmeyen ve Türkiye'deki işbirlikçilerin işlerine gelmeyen lider, ideolog, yazar ve siyasetçiler ya tamamen tarihten çıkarılarak unutturuldu, ya da Mahmut Esat Bozkurt'a yapıldığı gibi uç sözler yakıştırılarak itibarsızlaştırıldı; veya Atatürk gibi Turancı ilan edildi.

Peki gerçekte neler oldu? Gerçek Türk milliyetçileri kimdi, kripto Türkler ve kripto Türk milliyetçileri kimlerdi?

Bugün bize anlatılan Atatürk ile Cumhuriyeti kuran Atatürk aynı değil. Cumhuriyet ise artık Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet değil. Kazandılar. Atatürk'ün düşmanları kazandılar. Hem Cumhuriyetimizin kurucusu olan gerçek Atatürk'ü, hem de onun ve Türk milletinin düşmanı olan sahte milliyetçilerin kim olduğunu okuyacaksınız bu kitapta.

6

GİRİŞ

Atatürk milliyetçiliğine kimlerin meydan okuduğunu anlamak için önce onların ideolojilerinin yaratıcılarının kim olduğunu, ve emir aldıkları odakları bilmek gerekir. 19 yüzyılda Orta Asya'da Türk bulanlar Türkler değil, Yahudiler idi. "Sözde bilimsel çalışmalar ile Turancılığın altyapısını kuranlar ve Turancılık fikrini ortaya atanlar Yahudiler, bu ideolojiyi Türkiye'ye taşıyanlar ise Rusya ve Türk masonları oldu. Dolayısı ile Turancılık fikri Türkler'e ait bir fikir değildir; hiç bir zaman da olmamıştır.

Dolayısı ile "Türk Turan ülküsü" demek yerine "Yahudi Turan ülküsü" demek daha doğru olacaktır.

Turancılığın ortaya çıkışını, böyle bir ideolojiye neden ihtiyaç duyulduğunu, Türk milliyetçiliğinin ortaya çıkışını, Atatürk ve Türk milliyetçiliğinin ilişkisini, ve Yahudilerin Türk milliyetçiliğini nasıl yozlaştırdığını inceleyecek, kişileri ve amaçlarını örnekleri ve tarihleri ile inceleyecek, ilginç tesadüflere ve karanlık olayalara değineceğiz. Tabii bu arada, sadece Türk milliyetçiliğinin değil, Atatürkçülük'ün de nasıl yozlaştırılıp çarpıtıldığını da göreceksiniz. Sadece Türk milliyetçiliği anlamında değil, her anlamda.

7

TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİNİN DOĞUŞU

Türk milliyetçiliği düşüncesi, Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküş sürecinde yaşanılan krizlere çözüm olarak gündeme gelen ancak başarısız olan Osmanlıcılık ve İslamcılık gibi ideolojilere karşı bir alternatif olarak ortaya çıktı. Türk milliyetçiliğinin ortaya çıkışı ile "Anadolucular ve Turancılar"

olarak bölünmesi ise neredeyse eş zamanlıdır. Aslında Türkleri ve Anadolu'yu temel alan ve Türkler tarafından formüle edilen Türk milliyetçiliğine, Turancılık fikrini eklemleyerek sulandıranların çoğu Rusya doğumlu müslümanlardı. Osmanlı'da bu fikri destekleyenler ise Osmanlı'daki masonlar oldu.

Bu noktada belirtmemiz gereken iki husus var. Bunlardan birinci, Arap milliyetçiliğinin, Türk milliyetçiliğine tepki olarak ortaya çıktığı iddiası. İslamcılar ve bazı liberaller Arap milliyetçiliğinin orataya çıkışından Türk milliyetçiliğini sorumlu tutarlar. Türk tarihçileri, Türk tarihi konusunda yalan, yanlış veya eksik bilgiler vermeselerdi bu idda daha baştan ortaya atılamazdı. Peki Türk tarihçileri neleri söylemedi?

Belirtmemiz gereken, bizim tarihçilerin ise hiç değinmediği hususlardan biri, Osmanlı'da hristiyanlara karşı aşağılayıcı ve ayrımcı uygulamaların Yahudilerin, Osmanlı Sarayına danışman olarak girmesinden sonra başlamış olmasıdır. Belirtmemiz gereken, ve bizim tarihçilerin yine hiç değinmediği husulardan diğeri ise Suudi Arabistan Emirliği'nin 1744'te kurulduğu ve Osmanlı'ya savaş açtığıdır. Ustelik bu savaşlarda Osmanlı yenilmiştir de. Ama 1950'den sonra Amerikan uydusu haline gelen ve eğitim politikaları Amerikalılarca belirlenen devletimizin yetiştirdiği tarihçilerimiz bu konulara hiç girmediler.

Size hikayeyi baştan anlatalım.

Türk Milliyetçiliği, Arap Milliyetçiliğine Karşı Bir Tepkiydi

Araplar söz konusu olunca kimsenin söz etmediği bir konu vardır; Osmanlı-Arap Savaşları. İlk Arap devleti, daha 1744 yılında, Riyad ve çevresinde çevresinde kurulmuş olan Diriyah Emirliği'dir. Diriyah Emirliği, daha sonra Suudi Arabistan adını alacak ve varlığını da bugüne kadar sürdürecektir.

1744 yılında kurulan bu emirlik, bugünkü Suudi Arabistan'ında temellerini atmıştır. Suudi orduları 1802 yılında Bağdat'a sadece 100 kilometre uzaklıkta bulunan Kerbela'ya kadar ilerlemiş ve türbeleri yakarak kenti yağmalamışlardır. 1805 yılında ise Suudi orduları yine Osmanlı'ya saldıracak, ve Mekke ve Medine'nin yani sira Taif ve Hicaz'i da alacaklardır. Bu kentler 1813 yılına kadar Suudi hakimiyeti altında kalacak, Osmanlı'nın buraları geri alması ancak 8 yıl sonra mümkün olabilecektir. 1800'lü yıllarda artık Osmanlı bölgelerinde açıkça ortaya çıkan Arap milliyetçiliğinin temelinde işte bu vardır.

Kendileriyle aynı ırktan olan ve aynı dili konuşan kardeşlerinin Osmanlı karşısında kazandığı zaferler Arapları etkilemiştir. Arap milliyetçiliğin temelleri de işte bu dönemde atılmaya başlanmış, sonrasında gazete, dergi vs. gibi yayınlarla işe daha görünür hale gelmiştir.

Arap milliyetçileri de, dönemin Osmanlı'da ortaya çıkan diğer ayrılıkçı hareketleri gibi başlangıçta reformlar yapılmasını, özerklik verilmesini, Arapça'nın da resmi dil olmasını, yerel bürokraside daha çok Arap'ın görevlendirilmesini ve Araplara çeşitli siyasi hakların verilmesini talep ediyorlardı. Bu arada Kahire'de Yerinden Yönetim İçin Osmanlı Partisi (Ottoman Party for Administrative Decentralization) adıyla bir de parti kuruldu. 1913 yılında topladıkları Arap Kongresi kongresinde bu taleplerini, bölgede Araplar'dan oluşan ordu birlikleri kurulması da dahil dile getirdiler. Askerlik konusundaki bir başka talepleri ise Arap askerlerin diger Osmanlı'nın Arap olmayan bölgelerine gönderilmemesiydi. Ayrıca Ermenilerin reform taleplerini desteklediklerini belirten bir de deklerasyon yayınladılar.

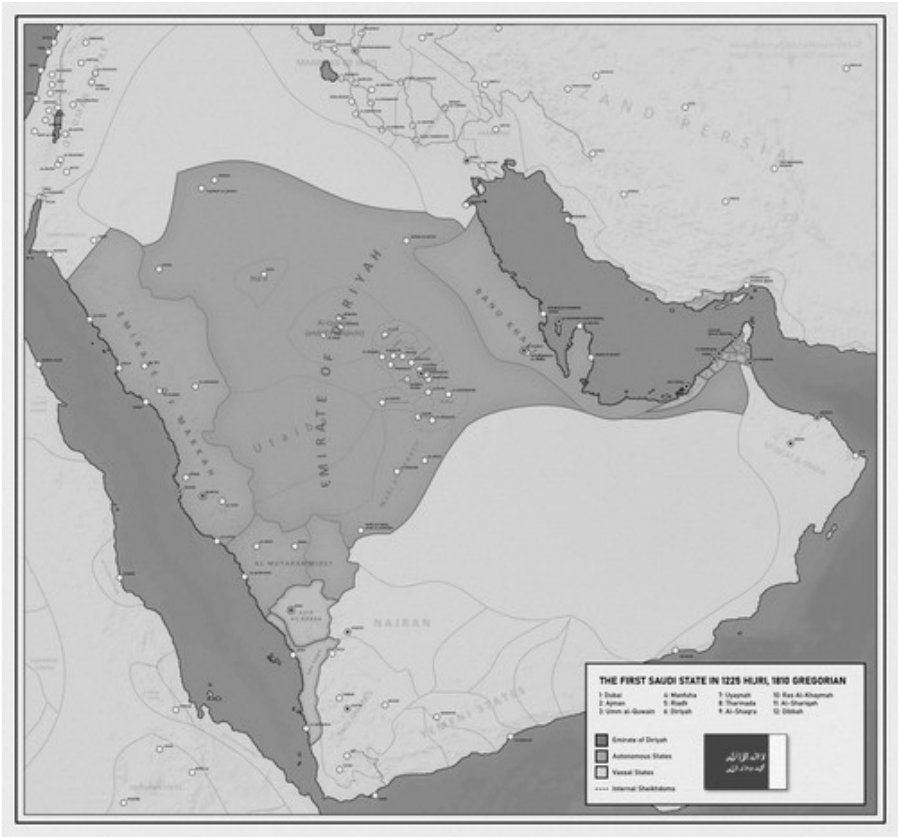

Bugünkü Suudi Arabistan Krallığı, Diriyah Emirliği'nin devamıdır. Yukarıdaki haritada Suudi Arabistan'ın kuruluşundan önce Diriyah Emirliğinin o dönemde ulaştığı en geniş sınırlar gösterilmektedir.

9

Türk Milliyetçiliğinin Kurucusu: Mustafa Celalettin Paşa Türk milliyetçiliği de, dünyada gelişen milliyetçilik akımlarına parallel olarak ve imparatorlukların gerileme döneminde gelişti. Türkçülük fikrini ilk ortaya atan Mustafa Celalettin Paşa oldu. Türkler'in ırksal özellikleri, tarih ve kültürü üzerine Osmanlı'da yapılan ilk çalışma ona aittir. Türklük ile ırkı birleştirmesi; Türkler'in Beyaz ırktan olduğunu söylemesi ve ırka verdiği önemle dikkat çekti.

Mustafa Celalettin Paşa'nın 1869 yılında yazdığı, Türkler'in ırksal özelliklerini, tarihini, kültürünü, dilini inceleyen Eski ve Modern Türkler kitabı, Osmanlı aydınları arasında bir Türklük bilinci ve gururu yaratması açısından etkili oldu. Ancak o dönem Osmanlı aydınlarının çoğunda egemen olan islamcı bakış açısı, Celalettin Paşa'nın ırk görüşünün ve Osmanlı'nın kurtuluşu için yapılmasını

önerdiği reformların büyük ölçüde reddedilmesine neden oldu. Celalettin Paşa'nın ırk görüşlerinin Türk milliyetçi çevrelerinde yaygın kabul görmesi ancak Atatürk döneminde ve Cumhuriyetin ilanından sonra mümkün olacaktı.

Mustafa Celalettin Paşa'nın Türk soyu üzerine yaptığı bu çalışma, dönemin önemli şair ve yazarlarını da etkiledi. Ortaya çıkardığı Türlük bilinci ve gururu, Osmanlı'nın aslında bir Türk devleti olduğunun hatırlanmasında etkili oldu. 19. yüzyılda başlayan Kürt ve Arap isyanları, bir kısım Türkler arasında Osmanlıcılık ve islamcılık görüşlerinin terk edilmesine yol açtı. Türkler, kurucusu oldukları ülkenin kaderinin de sadece kendi ellerinde olması gerektiği düşüncesini giderek daha fazla benimsediler.

Mustafa Celalettin Paşa bu çalışmasında sadece Türk ırkının özelliklerine ve Türk tarihe değinmiyor, Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşünü önlemek için çözüm önerileri de getiriyordu. Balkan uluslarına

"Türkler'in de kendileri ile aynı ırktan, yani Beyaz ırktan olduğunu, ve aslında ırkdaşları olan Türklere karşı savaşmalarının yanlış ve anlamsız olduğunu" söylüyordu. Türklere ise "hristiyan-müslüman ayrımını bırakmalarını ve hristiyan Balkan halklarına da müslüman halklara verdikleri hakları vermelerini" öneriyordu. Aslında Celalettin Paşa'nın önerileri, Osmanlı'nın kuruluş ilkelerine dönmesi çağrısından başka bir şey değildi. Bizans ve Balkan halklarının Osmanlı egemenliğini kabul etmesinde, Osmanlı'nın hristiyan uyruklarını müslüman Türkler'den ayırmaması büyük etken olmuştu. Dolayısı ile bu halklar için sadece baştaki kral değişiyor, hakları aynı kalıyordu. Üstelik Osmanlı'nın bu uygulaması Selçuklular'dan beri böyleydi. Ama 1500'lerden itibaren bu durum Yahudilerin Osmanlı'ya gelmesi ve Saray'da etkili pozisyonlara getirilmeleri ile değişti. Osmanlı, müslüman veya hristiyan uyruklarına duymadığı güveni, bu Osmanlı vatandaşı bile olmayan, hizmet ettiği kralları ve ülkeleri boyuna değiştiren Yahudilere duydu. Bu konuya daha sonra tekrar değineceğiz.

Elbette başka bir çok öneri daha vardı bu çalışmada. Ama ne yazık islamcı zihniyetli Osmanlı aydınları ile mason çevreler onun bu örnerilerine karşı çıktılar. Sonuç hepimizin malumu. Bugün, Osmanlı'yı Turancılık uğruna savaşa sokan İttihatçılar ve İttihat ve Terakki'nin programına Turancılığı sokan Kürt kökenli Ziya Gökalp gibiler anılırken, Türk milliyetçiliğinin kurucusu olan Mustafa Celalettin Paşa'dan ve Türkçülüğe katkılarından hiç söz edilmemesi ise üzücüdür. 1852 yılında subaylık sınavını kazanarak orduya katılan

Celalettin Paşa, Türk ordusunda sayısız çatışma ve savaşlara katıldı ve defalarca yaralandı. En son katıldığı 1875 Osmanlı-Karadağ savaşında ise şehit oldu.

1800'lerin sonlarında ise Türk milliyetçileri, Balkanları ve Orta Doğu'yu elde tutarken, yönetimin de Türklerde olması için çalışıyorlardı. Balkanlar elden çıktıktan, ve Arapların da ayrılacakları belli olduktan sonra ise elde kalan son vatan parçası olan Anadolu'yu korumaya ve Türkleştirmeye yöneldiler. Türkler 1000 yıldır kesintisiz olarak Anadolu'da yaşıyorlardı. Osmanlı bu topraklarda kurulmuştu. Türk kültürü ve Türk tarihinin en önemli bölümleri bu topraklarda şekillenmişti. Sadece kültürel değil, ırksal olarak aynı özellikleri gösteren bir Türk milleti vardı. Vatan Anadolu, Türk de Anadolu insanı ve onun Balkanlar'daki uzantılarıydı.

10

Osmanlı dünya görüşünde "ırk" ve "ulus" kavramlarının yeri yoktu. "Türk" nitelemesi daha çok Anadolu'da yaşayan köylüler ve Türk boyları için kullanılan ve çoğu kez yanına "kaba",

"cahil" gibi küçültücü sözcükler eklenen edilen bir sıfattı. O kadar ki, Osmanlı tarih kitaplarında Türklerden Etrak-ı bî-idrak, Ekrad-ı bednihad gibi tahkirli şekillerde" bahsedilirdi. Mesela kendisi de Türk olan ünlü tarihçi Naima Türklerden "idraksız" olarak söz etmekteydi (Mumcu A., 1980:78) Mustafa Celattin Paşa'nın çalışmalarıyla başlayan, Türkler'in tarihine ve diline ilişkin çalışmalar, Osmanlı aydınları arasında Anadolu'ya ilgi duyulmasında önemli rol oynadı. 1872 yılında Anadolu'da yaşanan kuraklık ve sert geçen bir kışın sonucu ortaya çıkan açlık ve göç, ilk kez Türk Milletinin sorunlarının başkente gerçek anlamda yankı bulmasını sağladı. Türkleri bağlayan kan bağları ve ırksal kardeşlik, hatırlandı, ve dolaylı bir yoldan da olsa dile getirildi: İstanbul'da yayınlanan Basiret gazetesi bir yardım kampanyası düzenledi ve sayfalarında şu ifadelere yer verdi: "Ey vatanın bütün evlatları, iyice düşünelim! Eğer biz Anadolu halkının yardımından ve ihtiyaçlarının karşılanmasında zerre kadar kusur edersek, sağ kolumuzu kırmış oluruz. Askerimizin çoğu, menşelerinin çoğu, Anadolu'da yetişen kardeşlerimizdir. Giderilmesi gereken ihtiyaçlarımızın çoğu onların himmetleri, çalışmaları sayesinde meydana geliyordu. Bu vatan çocukları bizim en mukaddes hizmetimizde bulundukları halde biz de böyle bir kara günde yardımlarına yetişmezsek, ne vakit yetişeceğiz? Yapacağınız yardımı, göstereceğiniz yiğitliği, edeceğiniz gayreti düşünelim. Onlara yapacağınız yardım, kendinize yapılmıştır. Kendimize yapacağımız bu yardım neticede yine bize destek olacaktır."

1800'lerin sonlarında artık Türk milliyetçiliği fikri Osmanlı aydınları arasında kabul görmeye başlamıştı. Ama Türkçülerin aklında Turan falan yoktu. Türkler ile Asya'nın Türklüğü tartışmalı halklair arasındaki tarihsel, dilsel ve kültürel farklılıkların farkındaydılar. Ve her ne kadar ırk gerçeğini Mustafa Celalettin Paşa gibi algılamasalarda, Türkler'in, aslında kısmen Türkleşmiş olan Asyalılar ile aynı ırktan gelmediğinin de farkındaydılar. Bu nedenle Celal Nuri gibiler Anadolu'daki ırkın özel ve farklı olduğunu savundular. Ten rengi, kafa tası yapısı vesaire üzerinden gitmesek ve net tanımlamalar yapmasa da, aslında onunda vardığı nokta Celalettin Paşa ile aynı oldu: Sokaktaki Türk, kumral beyaz, bazen de buğday tenliydi. Sarışın ve renkli gözlü olanların sayısı da az sayılmazdı. Türkçülüğün tam bu gelişme aşamasında Rusya'nın finansal açıdan desteklenen, Herzl'in özel adamı Vambery gibi tarihçilerin uydurma tezleri ile beslenen mason Türkçülerinin ortaya çıkması ile tarihin seyri de değişmiş oldu. **Turancılar, Osmanlı devletininin yönetimini ele geçirirdikten sonra, Rusya ile savaşmak ve Turan'a gitmek uğruna, önemli bir Türk nüfusun yaşadığı binlerce kilometre kare topraktan vazgeçtiler. Ve bu toprakları 1913 yılında, tek kurşun atmadan Bulgaristan'a teslim ettiler.**

Türk Milliyetçiliğinin ortaya çıkması ve Osmanlıcı görüşe alternatif olarak savunulmaya başlaması, ve Türk milliyetçiliğini Anadolu'ya ve Türk soyuna dayandıran ilk gazete, 1902 yılında Süleyman Vahid tarafından yayınlanmaya başlanan Anadolu gazetesidir. 1906 yılında, başını Dr. Abdullah Cevdet Bey'in çektiği bir grup Osmanlı entellektüeli "Osmanlı" üst kimliğinin değiştirilmesi gerekliliği savundular. Osmanlı, aslında Türk'tü, devleti yönetenler Türk'tü, ve Anadolu'da Türkler'in anavatanıydı.

Bu nedenle "Osmanlı" üst kimliği yerine "Türk ve Türkiyeli" kavramları teklif edilmiş, daha da önemlisi, bunların birbirinden farklı olmadıkları vurgulanmıştır.

Türk Milliyetçiliğinin ortaya çıkması ve Osmanlıcı görüşe alternatif olarak savunulmaya başlaması, ve Türk milliyetçiliğini Anadolu'ya ve Türk soyuna dayandıran ilk gazete, 1902yılında Süleyman Vahid tarafından yayınlanmaya başlanan Anadolu gazetesidir. 1906 yılında, başını Dr. Abdullah Cevdet Bey'in çektiği bir grup Osmanlı entellektüeli "Osmanlı" üst kimliğinin değiştirilmesi gerekliliği savundular. Osmanlı, aslında Türk'tü, devleti yönetenler Türk'tü, ve Anadolu'da Türkler'in anavatanıydı.

Bu nedenle "Osmanlı" üst kimliği yerine "Türk ve Türkiyeli" kavramları teklif edilmiş, daha da 11

önemlisi, bunların birbirinden farklı olmadıkları vurgulanmıştır.

Aslında Osmanlı'nın kuruluş döneminde hristiyanlar ve müslümanlar aynı haklara sahipti. Müslümanlar derken Türkleri kast ediyoruz, çünkü henüz Kürt ve Arap nüfus imparatorluğun parçası haline gelmemişti. Ama 1500'lü yılların başlarında Osmanlı sarayına giren Yahudiler önce Türkler'in yönünü Avrupa'dan Orta Doğu'ya çevirdiler, sonrasında ise nefret ettikleri hristiyanları Osmanlı yönetiminden tasfiye ettirdiler. Hristiyanlara verilmeyen yetkiler Yahudilere verildi. Dahası Osmanlı vatandaşı milyonlarca sadık hristiyan varken, en yüksek konumlar, Osmanlı vatandaşı bile olmayan Yahudiler'e verildi. Yahudiler Josep Nasi'ye kadar "padişahın hekimi veya hekimbaşı" görünümü ile padişahlara danışmanlık yapar, Osmanlı'nın ulusal veya uluslararası ilişkilerini belirlerken, Nasi'den itibaren ise bu pozisyonları resmiyete döküldü ve Divan üyesi yapıldılar. Divan'a padişahın Divan'daki temsilcisi olarak, yani "saray komiseri" sıfatı ile katılmaya başladılar. Böylece Osmanlı 1500'lerden itibaren, Selçuklu'dan beri süre gelen bir geleneği de bozmuş oldu. Hristiyanların devlet yönetiminden tasfiyesi ile sadece Türkler'in Avrupa'daki ilerleyişi duraklamadı, devletin iç barışı da bozuldu ve daha sonra çıkacak ayaklanmaların temeli de böylece atılmış oldu. **Osmanlı'nın islamcı ve mezhepçi bir çizgi izlemeye başlaması ve Türk katliamlarının gerçekleşmesi ile Yahudilerin Osmanlı'da etkinlik kazanmaya başlamaları da aynı döneme, yani Yavuz Sultan dönemine denk gelir. Kürtleri Anadolu'ya getiren de Yavuz idi. Osmanlı maliyesinin, eyaletlere kadar Yahudi defterdarların eline bırakılması da yine bu büyük islam padişahı döneminde olacaktı. Yani aslında Celalettin Paşa'nın önerisi, eski düzenin yeniden ihyasıydı. Ama yine Yahudilerin Osmanlı'ya soktugu islam anlayışı ve islamcılık yüzünden geri kalmış olan Osmanlı'da bu görüşlerin değerini takdir edecek kimse yoktu.** Bu yüzden Atatürk'e kadar onun önerilerini dinleyen olmadı. Atatürk başa geçtiğinde ise ne yazik ki Celalettin Paşa'nın önerilerinin hepsini uygulamak için çok geçti. Bu nedenle de Atatürk'ün hristiyanlar ile ilgili olarak mübadeleyi tercih etmesi gerekti.

Türk Ocakları ilk kurulduğu zaman Turancı değildi. Ziya Gökalp'ın Turancılığı İttihat ve Terakki'nin programına koyması ve Osmanlı'nın savaşa girmesi ile bu akımın Türk Ocakları içindeki yükselişi eş

zamanlı oldu. Yoksa o zamana kadar Turancılık, çığırtkan azınlığın sesinden başka bir şey değildi. Bu arada Yahudi Türkolog ve Herzl'in özel casusu olan Arminius Vambery de Türk Ocakları'ndaki Turancılara sürekli makaleler gönderip destek oluyordu. Turancılığın maceraperest İttihatçıların ideolojisi olmaktan çıkıp toplumsal taban

bulmaya başlaması ise 1915 yılını bulacaktı. Turancılığa karşı ilk tepkiler de yine Türk Ocakları içinden geldi. Türk Ocakları'nda Turancıların sayısının artması Türk milliyetçilerinde rahatsızlık yaratmaya başladı. İzmir Türk Ocağı Başkanı Necip Türkçü'nün 1915

yılında İzmir Türk Ocağı'nda verdiği bir konferansta Anadolu ve Rumeli Türklüğü dışında Türk olamayacağını ve vatan olarak tanımlanan coğrafi gerçeklik karşısında Turancılığın duygusal ve düşünsel anlamda vatan olamayacağını söyledi. Zamanla Türk milliyetçileri ile Turancılar arasında gerilim arttı. 1917 yılındaki Genel Kongre'de ise iki taraf karşı karşıya geldi. Bu tarihten itibaren Türk Ocaklarının kontrolü, Alman ve Yahudi desteği ile artık iyice palazlanmış olan Turancılara geçecekti.

Türk milliyetçiliğine ideolojik katkılar sağlayanlar olduğu kadar, kültürel ve edebi yönden katkı sağlayanlar da oldu. Türklük ve Türkiyecilik fikri, Anadolu'yu ve Türk milletini merkeze alan bir Türkçülük anlayışını esas alıyordu. Hilmi Ziya Ülken, Reşit Kayı ile birlikte 1918 – 1919 yıllarında Anadolu Dergisini dergisini çıkarttı. **Hilmi Ziya, memleketçilik söyleminin milliyet anlayışının farklılaşarak "Kültürcü Anadoluculuk" ve "İdeolojik Anadoluculuk" olarak ikiye ayrıldığını belirtir. Bu düşüncenin temelinde ise "Türkiye Türkler'indir" sloganını benimseyen "İdeolojik Anadoluculuk" siyasî ve felsefî olarak memlekete yön vermek isteyen bir anlayış haline gelir.**

(Ülken, 2001, s. 477-478). Mehmet Halit Bayır ve Haydar Neci tarafından 1924 – 1925 yıllarında İstanbul'da yayımlanan Anadolu Mecmuası Türk Milliyetçiliği hareketinin fikrî ve edebî yönden ele alınmasına katkıda bulunan önemli bir yayındır. Türk Milliyetçiliğine önemli katkı sağlayan isimler arasında Mükrimin Halil Yinanç, Hilmi Ziya Ülken, Ziyaeddin Fahri Fındıkoğlu, Necmeddin Halil 12

Onan gibi yazarlarla birlikte Necip Fazıl (Kısakürek), Ahmet Hamdi (Tanpınar), Faruk Nafiz Çamlıbel gibi yazar ve şairler de yer almıştır.

Mekteb-i Mülkiye'de daha da sistematikleşen bu düşünce tarzı, sözde Türk milliyetçileri ve sözde Türkçüler tarafından "Anadoluculuk" olarak nitelenmiştir. Hatta adeta Türk milliyetçiliği ile ilgisi yokmuş gibi sunulmuştur. Oysa Atatürk'n milliyetçilik anlayışı da Türklere ve Anadolu'ya dayanmaktadır; ve Atatürk Turancılığı kesin bir dille reddetmiştir. **Atatürk'ün yine 1927 yılında, Nutuk'ta da ifade ettigi gibi, Turancılık hakkında "tarihte örneği olmamış imkansız bir hedef"**

olarak bahsetmesi tesadüf değildir. Nitekim Türk Ocakları'nın 1927 yılında Cumhuriyet Halk Fırkası'na bağlanması ile birlikte, Turancı faaliyetleri sonlandırılmıştır.

Bize Atatürk'ün Ziya Gökalp'ın fikirlerinden etkilendiği masalı anlatılır, oysa bu doğru değildir.

Gökalp, İttihat ve Terakki'nin bir ideologu ve "merkez komitesi" üyesiydi. Turancılığı İttihat ve Terakki'nin programına sokan o idi. Yine bazı kaynaklarca uydurulan bir başka yalan da, Türk ırkı ile ilgili fikirleri Atatürk'e getirenin Zeki Velidi Togan olduğudur. Oysa Togan, Türkiye'den kaçmak zorunda kalmış, ve Atatürk ölene kadar da Türkiye'ye gelememiştir. Atatürk'ün yanında eski Turancılara gelince, onlar da ancak tövbekar olduktan sonra Atatürk'ün yanında yer bulabilmişlerdir.

Türk Milliyetçiliğinin Yeniden Dizaynı

Türk milliyetçileri, Millet (1942), Hareket (1940), Çığır (1933), Dönüm (1932) gibi dönemin ilk milliyetçi dergilerini yayınladılar. Remzi Oğuz Arık, 1942'nin Mayıs ayından itibaren Hüseyin Avni Göktürk ile birlikte Millet Mecmuası'nı çıkardı. Nurettin Topçu'nun Hareket Dergisi ve Millet Dergisi Anadolucuların (Türk milliyetçiliğinin) temel dergisi idi. Oğuz Arık, 1952 yılında Türkiye'nin "ilk milliyetçi partisi olan Türkiye Köylü Partisi'ni kurdu. Remzi Oğuz Arık, 1952'de bindiği uçağın havada infilak etmesi sonucu öldü. Yani suikaste kurban gitti. Bu olay Türkiye'de daha sonra pek çoğu gerçekleşecek suikastlerin ve esrarengiz ölümler zincirinin ilk halkası oldu. Bu tarihten sonra Türk milliyetçiliğinin yerini yavaş yavaş, yeniden Turancılık alacaktı. Atatürk milliyetçiliğini ortadan kaldırarak Türk milliyetçiliğini yeniden dizayn etmek görevi ise Amerikan Harb Okulu'ndan da mezun olmuş, ayrıca psikolojik savaş ve kontra gerilla operasyonları konularında eğitilmiş bir subay olan Alparslan Türkeş'e verilecekti.

İlk dönem kendilerini milliyetçi olarak tanımlayanlar iki grupta degerlendiriliyordu. Kendilerini Türk milliyetçisi olarak tanımlayanlardan Türklüğü Anadolu Türklüğü ile özdeşleştirenlere Anadolucu, Orta Asya ile özdeşleştiren ve Turan birliği kurmak isteyenlere ise Turancı deniliyordu. Ancak 1970'lerin sonlarından başlayarak, Turancı-ülkücü hareketin güçlenmesi ile başlayan Türk milliyetçiliği tarihinin yeniden yazılması sürecinde Anadoluculuk, Türkçü hareket içinde bir hizip değil de, başlıbaşına ve romantik bir görüş olarak nitelenmeye başlandı. Turancı hareketin tarihi ise Türk milliyetçiliğinin tarihi imiş gibi sunuldu. İktidarı boyunca Turancılık ile mücadele etmis, sırf Turancı faaliyetleri yüzünden Türk Ocaklarını kapatmış, ve Türk milliyetçiliğine karşı çıkan önemli Turancıları yurt dışına kaçmak zorunda bırakmış olan Atatürk bile Turancı ilan edildi.

Türk Milliyetçileri, Turancılar karşısında Anadolucular olarak tanımlanmışlardı. Gerçek Türk milliyetçilerinin, yani Anadolucular'ın Nurettin Topçu gibi dindar olanları, gericilikle suçlanıp dışlanırken, Anadolu'nun tarihi üzerine çalışmalarda bulunanlar da, Yunan hayranlığı ve gayri millilik ile suçlanıp eleştirildiler.

Türk milliyetçiliğinin, Mustafa Celalettin Paşa'dan sonraki en önemli ideolog ve düşünce adamlarından 13

olan Nurettin Topçu tam anlamıyla bir nasyonal sosyalistti. Alman nasyonal sosyalizminden esinlenmişti ve Türkiye için ciddi anlamda devletçi ekonomik politikalar öneriyordu. Bir yandan şeriatçı gibi konuşurken, bir yandan da gelenekçiliği eleştiriyordu. Turancılar kadar tarikatlar ve islamcılar da eleştirilerinin odağındaydı. Aslında ona göre olması gereken laikleşmenin, daha doğrusu modernleşmenin zaman içinde gerçekleştirilmesiydi. Gelişim ve modernleşme devlet yönlendirmesi ile değil, halkın eğitimi yolu ile tabandan gelmeliydi. Bir islam reformu ancak bu şekilde gerçekleşebilirdi.

Avrupa gibi din ve modernitenin buluştuğu bir toplum hayal ediyordu. Yoksa herşey şekilde kalırdı.

Ama olan olmuştu. Bu yüzden de Topçu, geçmiş politikaları eleştirmekle birlikte yeni bir öneri getirmemiş, dine dayalı bir rejimi ise hiç bir zaman istememişti. Eğer Nurettin Topçu'nun dediği gibi yapılsaydı; mesela insanlar iyi bir şekilde eğitilip, islam tarihi de doğru bir şekilde anlatılsaydı...

Abbasiler dönemine kadar islamda resim veya heykelin yasak olmadığını öğrenecek müslüman Türkler, acaba nasıl bir Türkiye yaratırlardı? Ve bunun islam dünyasına yansımaları nasıl oldurdu?

Bu noktada Topçu'nun, şeriatçı olmaması, tersine ulusalcı (milliyetçi) ve sosyalist bir islam reformcusu olması gibi nedenler ile islamcı çevrelerce de dışlandığını belirtelim. Sonuçta ister dindar, ister laik olsun, Anadolucuların, yanı gerçek Türk milliyetcilerinin ortak noktası Türkler'in Anadolu'ya gelişleri ile Türk tarihinde yeni bir dönemin başladığını savunmalarıydı.

Anadoluculuk, Turancılığın sözde ortak ırk ve/veya sözde ortak etnik bağlar, sözde ortak kültür iddialarına ve “sınır tanımayan sözde Türkçülük ideolojilerine” karşı oluşan bir tepkiydi. Ayrıca Anadolucular denilen grubun millet tanımı, bazılarının iddia ettiği gibi sadece coğrafya veya kültür temelli de değildi. Turancılar’dan farklı olarak, Anadolucuların Türklük tanımı, gerçekten Türk soyuna dayanıyordu. **Turancılardan farkları, ırk ve etnisite kavramlarının ne olduğunu gerçekten biliyor olmaları, ve de bu kavramları doğru kullanmalarıydı. Mesela Nurettin Topçu, Türlük ile ırk arasındaki bağlantıyı şu sözler ile ifade eder: “Yüzünün, kafasının şekli benimkine benzemeyeni, gözleri benim gibi bakmayanı kendimden saymam.”**

Cumhuriyetin ilanından sonra çıkan Hareket Dergisinin bir başka sayısında ise bir başka ise şu ifadeler yer alır: **“Çalışkan, mert, açık**

tenli bir insanın, yanında kara suratlı, karga burunlu, kara kuru bir insanı götürdüğünü düşünün? Asil bir ırkın çocuğu, karaktersiz, ilkel kavimlerin çocukları ile karışırsa ne olur?" *(1937)*

Bu ifade Topçu'nun ölümünden yıllar sonra ilk baskısı yaplan "Milliyetçiliğimizin Esasları" kitabında nedense değiştirilmiştir. İlginç olan bu kitabın bir daha basılmamış olmasıdır. Burada eski yazısındaki

"kara kuru" ifadesinin "yeşil göz" ile değiştirilmiş olması yayıncının, yazarı nasyonal sosyalist ideolojiden uzaklaştırma gayretinde olduğunu göstermektedir. Tıpkı Atatürk'ün ölümünden yıllar sonra yayınlanan kitaplarda Atatürk'ün sözde Turancı olduğuna dair ifadeler uydurulması gibi bir durum söz konusudur. Belki de amaç, Türkiye'deki ırkçı politikaların izlerini silmekti. Çünkü Afet İnan bile çalışmasının arkasında duramamış ve ırksal çalışmaları için mazaret uydurmak zorunda kalmıştı. Yoksa Afet İnan'ın zencileri, mongoloidleri ve diğer renkli ırkları "tam anlamıyla insan olarak görmediği"

Birinci Türk Tarih Kongresi'nde sunduğu çalışmasında şu ifadeler ile yer almaktadır:

"Hayatın, başka başka coğrafya ve iklimlerin nebatlarındaki ve hayvanlarındaki tecelli ve inkısafına bakılırsa ve insanın da tabii bir mahlûktan başka bir şey olmadığı düşünülürse, insanların tek kökenden geldikleri iddiasında ısrar etmek faydasızdır. **İnsana benzer bir takım mahlûklar yeryüzünün birçok taraflarında yetişmişler ve bir dereceye kadar düşünce mahsulü olan eserler de vücuda getirmişlerdir, fakat bunlardan asıl insan denilmeye layık olanları, bilhassa kafalarının içi ve dışı diğer bütün hemcinslerinden çok farklı bir surette teşekkül ve inkişaf etmiş olanlardır.** (…) Filhakika, insanlığın, yüksek kültür beşiği, yalnız bir tek yer olmuştur: Orta Asya" (A. İnan, 1932:22-23)

Bu arada, en azından o dönemde, Orta Asya'nın bütün Beyaz ırkın anavatanı ve Beyaz ırkın ilk ortaya çıktığı yer olduğunun düşünüldüğünü belirtelim.

Bu arada, en azından o dönemde, Orta Asya'nın bütün Beyaz ırkın anavatanı ve ortaya çıktığı yer olduğunun düşünüldüğünü belirtelim.

Yani Afet İnan açıkça Beyaz/Aryan ırkçılığı yapmaktadır. Türk

antropologları ve bilimadamları, Türkler'in tarih boyunca ırksal açıdan bozulmadığını, ve Beyaz ırktan olduklarını söylemektedir.

Atatürk de bu bilimadamlarını ve bu görüşleri desteklemektedir. O kadar ki, 1931 yılında ortaokul kitaplarına "ırk bilgisi" dersini koyduracak kadar bu görüşleri savunmaktadır. Irk bilgisi dersi, 1941'de Turancıların talep ve baskısı ile kaldırılacaktır; çünkü Türki halklar Beyaz ırktan değildir! Ve Türk ırkını korumak Turancıların misyonu değildir. Onların misyonu Siyonist veya hristiyan, dışarıdaki efendilerini memnun etmektir. Bu geçmişte de böyleydi, bugün de böyledir.

Atatürk'ün ölümünden sonra bir süre daha "ırk gerçeğini dikkate alan" yazılar yayınlanmaya devam etmiştir. Mesela Türkiye'nin ilk kadın antropoglarından olan Prof. Dr. Seniha Tunahan'ın çevirisini yaptığı bir yazıya bakalım:

“Ayrı ayrı ırklara mensup bütün insanlar birçok benzeyişler ve birlikler göstermektedirler. Bunda hiç şüphemiz yoktur. Fakat insanlar bütün bu türüne özgü olan benzeyiş ve birliklere rağmen aralarında yine de büyük farklılıklar vardır. Birbirlerine kısmen yakın, kısmen çok uzak bulunan bir takım ırklara ayrılmışlardır. İşte burada mesele, bu neden ileri geliyor, ve bu ayrılık nasıl ortaya çıktı, bunu anlamaktır.

Bu sorunun halli için önümüzde iki yol vardır: bunlardan birincisi ırk tarihidir. Burada bir ırkın tarihine ait vesikalarımız geçmiş zamanlara ait kemik kalıntılarıdır. İkincisi “kalıtım araştırmalarıdır.” **Kalıtım kanunları, genlerde meydana gelen değişmeler yani mutasyonlar, kalıtım yolu ile geçmeler, farklılılıklar, ve elenme üzerindeki bilğilerimiz ırkların ve ırk farklarının nasıl doğduğunu ortaya koymamıza yardım eder. Biliyoruz ki ırk demek belirli kalıtımsal karakterleri taşıyan insan toplulukları demektir. Her bir grupta öyle vasıflar bulunur ki bu vasıflar yalnız olarak bir grubu diğer gruptan ayırmaya yeterlidir Şu halde ırkların ortaya çıkması demek, belirli vasıfların ortaya çıkması demektir.** Bunlar ise bir iki vasıftan ibaret değildir. Mesele boy, kafanın genişliği ve uzunluğu veya renk farklarından ibaret değildir. Bunlar bilâkis anatomik, fizyolojik, normal veya patolojik ve **nihayet ruhsal vasıflardır ki bir gruba kesin olarak diğerinden ayırmaya yararlar.** ”

Burada 'ruhsal vasıflar' sözüne dikkatinizi çekmek istiyoruz. Söz konusu olan sadece belirli ırkların karakterleri değildir. Aynı zamanda bilişsel yetenekleri de söz konusudur. Yani zeka ve uygarlık yaratma yetenekleri de söz konusudur.

Yeniden kaldığımız yere dönelim. 1908 yılında Mehmed Burhaneddin, 1911 yılında Haydar Rüşdü tarafından çıkarılan Anadolu gazetesi ile birlikte Türk milliyetçiliği fikri de yavaş yavaş olgunlaşmaya başlar. 1911 yılında Nüzhet Sabit'in yazılarının bulunduğu Vazife Mecmuası, **"milliyetçiliğin tanımlanmamış ve hayali bir coğrafya üzerinde, hayal olmaktan çıkmadığı sürece gerçek bir niteliğe bürünemeyeceğini ve bunun milliyetçiliğin gerçek ülküsünün gerçekleşmesi yolundaki temel misyonundan uzaklaştırabileceğini savunarak Türk milliyetçiliğinin Anadolu coğrafyası ekseninde şekil alması gerektiği" savunur. Milliyetçilik, Türklük ve Anadolu üzerinde yükselmelidir.**

1913 yılında Musa Kazım, Mehmed Şemseddin (Günaltay) ve Halim Sabit'in (Sibay) yazılarının yer aldığı İslam Mecmuası, Turancılığa karşı Türk milliyetçiliği ve Anadolucuk fikrinin dergi boyutunda ele alındığı yayımlardır. Celal Nuri İleri de, daha 1918 yılında, İleri gazetesindeki yazılarında, **ırk, zaman coğrafya bağlamında toprak ve millet arasındaki ilişkiye dikkat çekiyordu. Türkler'in, ırksal özelliklerini koruduklarını ve Orta Asya'daki Türki halklardan ayrı bir millet haline** 15

geldiklerini savunur. Başka bir deyişle, Orta Asya'dakiler, Moğollar ve diğer mongoloid halklar ile karışarak ırksal olarak bozulmuşlardı. Saflığını koruyanlar sadece Anadolu'ya gelen Türkler olmuşlardı. Yani gerçek Türkler Anadolu'daydı. Diğerleri ise melezleşerek Türklüklerini kaybetmişlerdi. 1921 yılında Yahya Kemal'in etkili olduğu Dergâh mecmuası, 1924 yılında Mehmed Halid'in Anadolu Mecmuası ile 1922 yılında Ankara'da İbrahim Turgut'un çıkardığı Anadolu Duygusu mecmuası gibi süreli yayınlarda olgunlaştırılıp sistematik bir düşünce haline getirilmiştir. Anadolu Mecmuası, Türk milliyetçiliğinin yaygınlaşmasında birincil kaynak görevi görmüştür. "Anadolu'nun Fethi" adı altında beş bölüm halinde yazmış olduğu makalelerinde, Mükrimin Halil, Anadolu'nun fethini ve burada Türkler'in, Türk boylarıyla başlayan yerleşme hareketini anlatmıştır. "Anadolu'yu fetih ve orada tavattun edenler, göçebe hâlinde gelerek şehirler ve köyler teşkil edenler Türk milletine mensup boylardır. Kısa bir tabir ile Anadolu ahalisi Oğuz, tabir-i âharla Türk'tür." Anadolu'nun 1071'de Sultan Alparslan tarafından fethedilmesine ve Malazgirt Savaşı'na katılan beylere fethedilen toprakların taksimi ile oralara Türkler'in yerleştirilmesine değinerek Türk milliyetçiliği hareketinin tarihi başlangıcının da neden 1071 olduğuna açıklık getirmiş olur. Dergide, Türk kavminin çeşitli boylara ayrılması ve Anadolu'da bir Türk vatanının oluşması ile burada Türkler'in ayrı millet teşkili ile ilgili farklı makaleler de yer alır. Aslında bu konu Nurettin Topçu da dahil pek çok Türk milliyetçisi

tarafından çeşitli vesileler ile dile getirilmiş ve bu konuda, daha sonra farklı dergi ve gazelerde de çok sayıda makale yazılmıştır. Ayrıca yine yukarıda adı geçen bazı yazarlar tarafından bu konu ile ilgili çok sayıda kitap yayınlanmıştır.

Türk milliyetçileri için Türkler'in Anadolu'ya geldiği tarih olan 1071 yılı önemli bir dönüm noktası teşkil ediyordu. Yahya Kemal Anadolu toprağının 1071 yılı sonrasında Türk milletini yarattığını söyleyerek bu fikre katkı sağladı. **Nurettin Topçu da, Anadolu'daki milletleşme olgusunu "toprakla iktisadin bir arada yarattıkları zaruret" görüp, "bu milletin halkını, bu toprak yaratmıştır"**

diyerek Anadolu toprağını temel almayan İslamcılık ve Turancılık akımlarını eleştirir: Turancıları "Türkler ile millet kurmamış olan Türkleri bir tutarak onları da Türk saymakla"

suçlar. "Bu milleti, bu toprak yaratmıştır. Bu hakikatten gafil olan memleket çocuğu, zaman zaman soydan ve vatandan ayrı İslamcılık, yine vatan toprağından kaçan Turancılık gibi bedenden ve kalpten ayrılmış sevdalar peşinde koşmaktan yorulmuş, aldanmış ve memleket mükeddaratını herbiri bir devirde aldatmıştır."

Nurettin Topçu Mistik/İslamî Anadoluculuk görüşünü ortaya atarak, Anadoluculuk kavramını dönüştüren ve kendisine ait bir kavramsal yapı ile yön veren kişidir. Topçu'ya göre "İslam, kimliğin asıl unsuru olmasının yanında, vatanın oluşumunda ve milletin meydana gelişinde de temel bir etken olmuştur. Türkler'in milletleşmesi İslam'la birlikte gerçekleşmiştir (Topçu, 1972, s.38). Nurettin Topçu'da Cevat Şakir gibi) İslam'dan önceki Anadolu uygarlığını kabul eder. Topçu "Hakikatte İslam Anadolu'nun temadi ettirip bize bıraktığı Anadolunun köklerini, milli tarihimizin ilk temellerini ve baslangıçlarını İslamdan evvelki Anadoluda aramak lazımdır" diyerek eski uygarlıkların yaptıgı katkıları vurgulamaktan da çekinmez. Diğer yandan da **"Yüzünün biçimi ve bedeninin yapısı benimkine benzemeyeni" veya "kafasının biçimi ve yüzünün şekli, gözlerinin manası gibi maddî benzeyişleri" benzer olmayanları millet dediği birliğin dışında tutarak ırka verdiği önemi gösterir.** Topçu'nun dünya düşüncesi iki ana eksene dayanır; "bir yanda Batı ile hesaplaşma, diğer tarafta Doğu'nun kendi içinde hesaplaşması olarak Turancılık ve İslamcılık karşısında duruş belirleme"

halindedir. Nurettin Topçu'nun düşünce dünyasında, Alman Ulusal Sosyalizminden ve ulusal sosyalizmin ırk görüşlerinin de etkileri görülür. Anadolu Sosyalizmi olarak tanımladığı bir sosyalizmi

savunur.

Türk milliyetçiliği, farklı kollara ayrılsa da genel olarak Anadolu'yu merkeze alan ve gerçek kaynak olarak Anadolu'yu gören, Anadolu toprağını vatan ve millet bağlamında coğrafî, tarihsel ve kültürel 16

olarak birleştirici bir temele alan şair ve yazarlar tarafından gerek düşünce yazıları ile gerekse hikâye, roman ve şiirlerle de geniş bir kesime ulaşma gayreti gösterir.

Bir diğer önemli bir isim ise Cevat Şakir Kabaağaçlı'dır. Anadolu coğrafyası üzerinde yaşamış tüm halkları, onlara ait değerlerle kabul eden ve temele uygarlık meselesini alan yaklaşımı oluşturur.

Anadolu'nun bir uygarlıklar beşiği olduğu ve Türkler'in, bu değerleri kim üretmiş olursa olsun, din, dil ve kültür farkı gözetmeksizin kabul edilmesi gerektiğidir." (Halıkarnas Balıkçısı, 1954, s.11) Anadolu'yu Türk milliyetçiliğinin asıl yeri olarak kabul eden ve milliyetçiliğin burada sistemleşip ortaya çıktığını, bunun da Anadolu'nun kendine has şartları ve imkânlarından kaynaklandığı düşüncesini savunan milliyetçi, ve Turancılığa karşı Anadolu akımını savunan bir diğer önemli isim ise Remzi Oğuz Arık'tır. Milliyetçiliği toprak ve tarih bağlamında ele alan bu anlayış, Anadolu'nun şartlarından doğan bir milliyetçilikten yanadır (Arık, 1956, s.3).

Türk milliyetçiliğinin gelişimine katkısı bulunan bu ideolog, yazar, politikacı ve düşünürlerin unutturulmuş olması ve sözde milliyetçiler tarafından bunlara hiç atıfta bulunulmaması acı olmakla birlikte hiç de şaşırtıcı değildir. Mustafa Celalettin Paşa, Nurettin Topçu, Yahya Kemal Beyatlı, Nüzhet Sabit, Mehmet Kaplan, Mükrimin Halil Yinanç, Hilmi Ziya Ülken, Abdullah Cevdet, Remzi Oğuz Arık Nurettin Topçu, Yahya Kemal Beyatlı, Nüzhet Sabit, Mehmet Kaplan, Mükrimin Halil Yinanç, Hilmi Ziya Ülken, Remzi Oğuz Arık ve Abdullah Cevdet gibi isimler Türk Milliyetçiliğinin gelişiminde ve yayılmasında önemli rolü olan şahsiyetlerdir. **Ancak ne yazık ki Türk milliyetçiliğinin gerçek kurucuları, Turancı sözde Türkçüler tarafından hiç anılmamış, ve kasıtlı olarak unutturulmuşlardır.**

Türkler'in Irksal Özellikleri

Bu dönem, üstelik de yabancı araştırmacılarca Türkler üzerinde yapılan antropolojik çalışmaların sonuçları da ilginçtir. Prof. Dr. Afet İnan'ın hocası ve Türk Antroploji Enstitüsünün fahri başkanı olan Pittard Türk insanı üzerinde yaptığı çalışmalar sonucunda şu sonuçlara ulaşmıştır: "Türkler, Avrasya'nın en yakışıklı ırklarından

biridir. Birçok dikkat çekici insan tipiyle karşılaşabileceğiniz Balkan Yarımadası'nda Türkler arka plana itilmekten çok uzaktır. **Birçok Türk gördükten sonra, Moğollarla benzer bir kökene sahip olamayacaklarını söyleyebilirim. Anadolu'da mongoloid özellikler gösterenler dikkate almaya değmeyecek kadar azdır, ve muhtemelen Moğol istilalarından kalma topluluklardır. Ayrıca Osmanlı Türkleri arasında ela ve mavi göz sanıldığından daha yaygındır. Aynı şeyi sarışınlar içinde söyleyebilirim. Açık renk saçlı olanları da az değildir. Bu arada şunu da belirtmeliyim ki, Kürtler'de hiç mavi göz bulamadım; Lazlar ve Ermeniler arasında ise nadirdir."**

Fransız antropolog Ernest Chantre de yine Türkler'in ırksal özellikleri konusunda şunları söylemektedir: "**Anadolu'da incelediğim erkekler arasında açık renkli gözlerin % 20, sarı saçların ise % 38 oranındadır.**" Bu noktada açık renk, bal rengi vs saçında bazı antropologlarca "sarı" olarak sınıflandırıldığını belirtelim. Yani sokaktaki insanlara bakıp İsveçli sarısı kadar açık renk sarı saçlı bir sürü insan görmeyi beklemeyin. **Sonraki araştırmalarda ise Türkler'de tam/gerçek sarışın olanların oranı net olarak belirtilmiş ve sarışın Türkler'in oranı % 14 olarak açıklanmıştır.**

Bazılarınca sarışının bir türü kabul edilen, bal rengi gibi saçı olanlar da dahil edilince bu oranın uzun süre pek değişmediği görülür.

Zaten Anadolu'da açık göz renginin yaygın olduğu gerek Afet İnan'ın gerekse Türk Antropoloji Enstitüsü'nün çalışmalarında vurgulanmıştır. Afeti İnan'ın 1939 yılında yayınladığı, "Türkiye Halkının 17

Antropolojik Karakteri 64.000 Kişi Üzerinde Anket: "Anadolu'da yaşayan insanlarda cilt nadiren koyu/çok esmerdir (Kürtler kast ediliyor). Prof. Afet İnan'ın sözleri ile **" Türkler'de cilt rengi umumiyetle beyazdır." Göz rengi açıktır. Renkli gözlü Türkler'in oranı ise % 20'ye yakındır.**

Saçların da çoğunluğu orta kestane rengindedir."

Bunlar bir yana, çok sayıda yerli ve yabancı tarihçi ve antropolog da, Türkler'in aslında açık renk saçlı ve renkli gözlü bir ırk olduğunu söylemektedir. Hatta **Osman Karatay, "siyah saçlı" olmanın eski Türklerde lanet olarak algılandığını belirtmektedir. 'Türkler'in babaannesi' olarak nitelenen ve**

Çin'deki tarım Havzası'nda mumyalanmış halde bulunan 'Lolan Güzeli' de kızıl saçlı ve mavi gözlüdür. Türk antropolojisinin

öncü ismi Şevket Aziz Kansu, Türkler'in "esasen bir ırk olmaktan uzak bulunan "sarı ırklar ile" bir alakâlarının bulunmadığını belirttikten sonra Anadolu insanı üzerine yapılan tetkikler neticesinde Anadolu'nun "beyaz veyahut buğday tenli, güzel, bazen mavi gözlü ve kumral bir ırk tarafından" iskân edildiğini" belirtmektedir.

Bu arada siyah saçın tek başına bir ırksal ölçü olmadığını belirtelim. Beyaz tenli biri de siyah saçlı olabilir. Bu onun beyaz ırktan, veya Türk soyundan olmadığını göstermez. Ama ten koyu ise, Arap mı, Afgan mı, Kürt mü vs. diye düşünmeye başladıysanız uzatmaya gerek yok. O kişi Türk değildir. Bu kişinin aksansız Türkçe konuşması da bir şey değiştirmez. O kişi Türk değildir. Türkiye'de sadece Kürtler koyu tenlidir, ve Araplar ile karıştırılabilecek olanlar sadece onlardır.

Burada Türkler'in ırksal özellikleri ile ilgili değinmek istediğimiz bir nokta daha var. 1980'lerde yapılan bir ankette ilginç bir şekilde Türkler de, beyaz ve buğday tenlilerin oranı birbirine yakın verilmiştir. Bu ankete göre Türkler, genelde beyaz tenli olmakla birlikte, buğday tenli olanlar da az değildir. Hatta nüfusun yarısına yakındır. Bu anket Atatürk zamanındaki kadar kapsamlı olmadığı gibi ölçümden çok kaba gözlem yöntemiyle yapılmıştır. Bu anket, Kemalizm yerine milliyet, ırk ve devletçilik gibi önemli unsurlarından arındırılmış, Atatürkçülük adı altında içi boşaltılmış ve gerçekten kopuk bir Atatürk'ün uydurulduğu 12 Eylül Darbesi'nden sonra yapıldığı için yapılma amacı tartışmalıdır. Ancak bu konuda şu anda düzgün araştırma yapma şansımız olmadığı için bu konuda daha fazla yorum yapmamayı uygun görüyoruz. Tek söyleyebileceğimiz, Türk tarihinin en bilimsel yöntemleri ve en büyük insan nüfusu ile yapılmış ırk araştırması sonuçları ile 1980'lerde yapılmış bu araştırmanın sonuçları arasında bazı farklar olduğudur.

Atatürk Döneminde Türk Milliyetçiliği Anlayışı

Atatürk de dahil, yaklaşık 1960'ların sonuna kadar Türk milliyetçilerinin anlayışı şöyleydi: "Türkler, Beyaz ırktan bir halk olup Balkanlar ve Anadolu'ya yerleşmişlerdir. Lazlar, Çerkesler vs ise Beyaz ırka mensup diğer etnik gruplardır. Fakat Anadolu Türk yurdudur; ve Türk milleti, Lazı, Çerkesi, Boşnak vs bütün etnik grupların bir araya gelip Anadolu coğrafyasında kaynaşması sonucu ortaya çıkmıştır. Fakat hakim unsur Türk'tür. Osmalı'yı Türkler kurmuştur ve Anadolu Türk vatanıdır. Bütün bu etnik gruplar Türklük potasında kaynatılmalı ve eritilmelidir. Türkler, Osmanlı'nın, Osmanlı eski Bizans'ın, Bizans ise antik Yunan'ın, antik Yunan ise eski Anadolu uygarlıklarının mirasçılarıdır." Bu nedenle bunların hepsi bizim kültürümüzün bir parçasıdır." Atatürk'ün Ankara'nın sembolü olarak "Hitit Güneşini"

seçmesinin arkasında yatan neden de budur. Yoksa Batı'ya karşı Türkleri Anadolu'nun yerlisi falan göstermek değildir. İngiltere'den, Fransa'dan çıkıp dünyanın yarısını isgal etmiş insanlara hangi haklı davayı anlatabilirsiniz ki? Kaldı ki Atatürk, bugünün omurgasızları gibi her politikası için Batı'dan onay arayan biri de değildi.

1932'de düzenlenmiş CHP Konferanslarından birinde yapılmış bir tebliğ: "Birlik bağını hakikate ve ilme uygun olarak tanımlayan Kemalcilik olmuştur. **Ziya Gökalp'in milliyetçilik anlayışında menşe (köken, ırk) birliği mevzu bahis değildir; 'yabancı kaynaktan gelen her şey Türk'tür. Oysa** 18

Kemalist Türkçülüğe göre, sadece Türk asıllı olan Türk'tür." (CHP Konferanslar Serisi, 1932, Kitap 19, Alpin Irk, Türk Etnisi ve Hatay Halkı)

Bildiğimiz gibi Ziya Gökalp Turancılığın fikir babalarından biridir ve bu fikirleri Türkileri (Orta Asya halklarını) Türklere dil ve kültür olarak yakın bulmasının sebebidir-ki bu yakınlık hayalidir-, Oysa yukarıda da gördüğümüz gibi, Atatürk için bu yeterli değildir. Bizzat ve birebir kan bağı gereklidir.

Şimdi Konferansta geçen 'Türk asıllı' sözcüğünü, yine zamanın resmi tebliğlerine dayanarak biraz daha açalım.

"Bugünkü Türk medeniyeti, tarih öncesi devirde Batı'ya gelmiş Beyaz Alpin Irkına aittir ve maddi, manevi gelişime müsait,

biyolojikman mükemmel bir iskelete, ete ve kafaya sahip bir insan tipidir.” (1. Türk Tarih Kongresi Zabıtları, 1932)

“Bir ulusun oluşumunda, dil ve kültür ne kadar önemli ise ‘kan’ da o kadar önemli bir unsurdur… Kemalcilikte halk, kan birliği olduğu kadar, irade birliğidir de.” (Türkiye Cumhuriyeti Esas Teşkilat Hukuku, Yüksek Polis Enstitüsünde Verilen Dersler, Vasfi Raşit Sevig, 1938) Ayrıca **2. Türk Tarih Kongresinde de Türk milliyetçiliğinin, Türklerin ırksal bağlarıyla yakından ilgili olduğu belirtilmiş, Irk unsurunun Milli Kimlik için önemli olduğu tekrar vurgulanmıştır.** (2.

Türk Tarih Kongresi Zabıtları, 1937)

Yine yukarıda, **Afet İnan örneğinde, Atatürk döneminde yapılan çalışmaların amacının sonradan nasıl çarpıtıldığını gördük. İnan çalışmalarında açıkça "dünyanın çeşitli yerlerinde insana benzer mahluklar" diyecek kadar ileri gitmişti. Bunun Türkleri Batı karşısında savunmakla bir ilgisi olmadığı açıktır. Tıpkı Türk halkına yönelik olarak konulan “ırk bilgisi dersleri gibi.”**

Bir de Turancı kesimin ortaya attığı tuhaf tezler var. "Türkler yaşadıkları coğrafyalara göre farklı ırksal özellikler gösterebilirmiş". Buna bir tıp doktoru olan Dr. Reşit Galib'in 1. Türk Tarih Kongresi'nde söylediği sözler ile yanıt verelim.

“Irkımızın siması, boyu, güzelliği veya çirkinliği meselesi de Avrupa müelliflerini az meşgul etmemiştir. Antropolojik vasıflar noktasından son ve kat’i tetkiklerin bizim medeniyetler atası brakisefal Alpliler çocukları olduğumuzu tespit ettiğini daha ilk kısımlarda söylemiştim. Avrupa ilminin bu hususta ki an’anevi hataları üstünde de bir lahza durmak eğlendirici olacaktır.(…) Dediler, ve bu an’anenin birkaç canlı müstehasesi hala diyor ki, Türkler sarı ırktandır, mongoloittir, Moğol camiasındandır. **Her şeyden evvel şunu ilan edelim ki biz insanlığın deri ve saç rengine göre parlayıp karardığına, ruhların iskelet boyundaki santimetre yekûnile yükselip alçaldığına inanan ve alemi inandırmak isteyenlere istihfaf (küçümseme/ horgörü) ve istihkarla (aşağılama) ile bakarız ve onları insanlık mefhumumu anlamakta çok ve hala gecikmiş olmakla hakiki ruhlarını temsil eden ihracat gümrüğü vinçlerinin ve manifatura balyalarının üstünde hala Kurunuvusta (Orta Çağ) taassubu taşımakla itham ederiz!** (Alkışlar) (…)” “(…) Darülfünunumuzun, muallim mekteplerimizin, liselerimizin, orta mekteplerimizin muhterem, güzide okutucuları: Hakikat sizce ve bizce sabittir. **Her asil manada cevheri tükenme Türklük kanı taşıyanlar, bundan şüphe**

edemezler. Davamız bizim hakikatimizi bütün beşeriyetin itikatları sırasına koymaktır. Sizlerin ve elinizden yetişecek beynelminel Türk tarih otoritelerinin bilgi ve irşat şimşekleri Türk tarihine asırlardır katran yağdıran yerli yabancı taassup bulutlarını paralaya paralaya dağıtacak, Türk tarihini Ergenekon'dan çıkaracaktır. Bu yalnız tarihimizin değil, ezeli ve ebedi "hakikat" in zaferi olacaktır. (Şiddetli ve sürekli alkışlar)"

19

Bu bir yana, bir de kendinize şu soruları sorun. Madem ırklar iklimden, coğrafyadan etkileniyor; neden Kanada ve Kuzey Avrupa'nın iklimi aynı olduğu halde Kanada Kızılderilileri ve Eskimolar sarışın değil? Neden Batı Avrupa'ya benzer bir iklime sahip Amerikan eyaletlerinde, veya Çin'in aynı iklim özellikleri gösteren bolgelerindeki Kızılderililer veya Asyalılar da, Fransızlara, Almanlara benzemiyor?

Eğer ırkların, yaşanılan coğrafyanın etkisi ile değiştiğine inanırsanız, aynı iklim özelliklerindeki bütün insanların aynı ırksal özellikleri göstermesi gerekir. Çevresel koşullar ırkların ortaya çıkışını etkileseydi, bu mantikla Kanada daha az güneş aldığı ve daha soğuk olduğu için Kanada Kızılderililerinin Danimarkalılar'dan falan daha sarışın olması gerekirdi. Ama bu tür şeyler masallarda olur. Dr. Reşit Galip'in sözleri bu işin gerçek ve bilimsel yönüdür. Aksini iddia edenlerin yukarıdaki sorulara yanıt vermesi gerekir.

Bu gibi çalışma ve makaleler, Atatürk başta olmak üzere Cumhuriyeti kuran kadroların ırklar arasındaki hiyerarşiye kesin bir şekilde inandığını göstermektedir. Türklerin bütün Beyaz ırkın ortaya çıktığı yer olan Orta Asya'dan geldiğini söylemeleri tesadüf değildir. Ki bu çok eski tarihler düşünüldüğünde doğrudur. Çünkü biliminsanları o tarihlerde bütün Avrupalılar'ın atalarının Orta Asya'dan çıktığını söylüyordu; ki bugün de çoğu biliminasını bu görüştedir. Bu konuda yapılmış tek hatta asıl adı Şunnu veya Çunhu olan devleti 'Türk devleti' sanmalarıdır. Bunun nedeni ise ilk Türkoloji araştırmaları yapanların yanlış veya kasıtlı olarak bu adı 'Hunnu' olarak okumuş olmalarıdır. Oysa Çince uzmanları, eski Çince telaffuzların zaman içinde çok değiştiğini ve bir kısmının tamamen unutulduğunu söylemektedir. Yani Çinliler bile kendi tarihlerini doğru okuma konusunda sıkıntı yaşamaktadır. Çunhuların Türk olduğu görüşü 1945'ten itibaren dünyada kabul görmemektedir. Aryan göçleri zamanını bir kenara bırakırsak, Türklerin Orta Asya'ya yeniden gelmesi ancak M.S 6 yüzyılda olmuştur. Avrupalı tarihçilerin, M.S 1 yüzyılda Avrupa'da tarih kayıtlarına girmiş olan Türklerin, Orta Asya'ya Avrupa'dan değil de, Asya'nın bilmem neresinden geldiklerini

iddia etmesi ise açıklanmaya muhtaç bir durumdur. Mason ve liberal tarihçiler, Avrupa'nın saf Beyaz ırktan oluşmadığı ve ırksal karışmaların önemsiz olduğu iddialarını desteklemek için bu yola başvurmaktadırlar. Bu çalışmaların amacı Avrupa'yı bir ırklar çorbası haline getirerek yok etmektir. Bu şekilde yok etmek istedikleri ülkelerin arasında Türkiye de vardır. Bir Afgan'ın veya zencinin 'Türk'üm" demesinden mutlu olacak bir sürü milliyetçi, hatta sözde Atatürk milliyetçi ve ulusalcı olması ise Türk ulusalcılığının içinin ne kadar boşaltıldığını göstermesi bakımından önemli, ve yanı sıra da hazin bir durumdur. Çünkü Türkleştirme toprağa, veya aynı ırktan olmak şartı ile insanlara uygulanabilir. Atatürk "Kendini Türk hisseden herkes Türk'tür" dememiştir! Atatürk'ün Türkiye Cumhuriyeti kuran halka Türk milleti denir"

demesinin bir nedeni vardır, ve yukarıdaki yazılar da bu nedeni açıklamaktadır.

20

TURANCILIK: YAHUDİLERİN KATKISI VE MASONLAR

Türk milliyetçiliği ilk ortaya çıktığına Turancı değildi. Turancılığı Türk milliyetçiliğine sokmaya çalışan Fransız Yahudileri ve masonlar oldu. Osmanlı'da Turancılar ile Türkler'in Orta Asya'ya dönüp Turan devleti kurmaları gerektiğini söyleyenlerin 19. Yüzyılda ve yaklaşık aynı dönemlerde ortaya çıkmış olması tesadüf değildir. Çünkü Rus Çarlığı, Avrupa'nın geri kalanından farklı olarak hala Fransız Devriminin (1789) ideallerine direniyordu. Fransız Devriminden sonra Hristiyanlığın tasfiyesi için çalışmalar başlamış, sahte bir din bile uydurulmuştu. Fransız Devrimini işleyen tarih kitapları bundan neredeyse hiç söz etmezler, ama Fransız Devriminin en önemli sonucu ve can alıcı noktalarından biri budur. Bir diğer önemli sonucu da sermayenin el değiştirmesidir ki buna değinirler.

Ancak farklı şekilde anlatırlar.

Sonuç olarak Fransa' da sahte din olayı tutmamıştı, ama Fransa'dan yayılan Hristiyanlık karşıtı dalga İspanya'da bile etkili olmuş, bu yüzden 19. Yüzyıl sonlarında İspanya Karlist Savaşları ile bölünmüştü. Oysa Rusya hala can sıkıcı derece Hristiyandı ve liberalizme düşmandı. Üstelik sermaye hala Rusların ve gelenekçilerin elindeydi. Merkez Bankası da hala tamamen Rus Devletinin malıydı. Batı'daki gibi özel (Amerika) veya yarı özel (Avrupa) gibi değildi. Bu yüzden de Rus Çarlığı yıkılmalıydı; Türkler ve Ruslar savaşmalıydı. Ama Türkler kendilerini toprak kayıplarına rağmen hala Balkan devleti olarak

görürken, ve Balkanlar Türk kontrolündeyken bu nasıl olacaktı? Bu amaçla, Rusya'daki Türk ve müslüman azınlıklar üzerinde çalışmaya başladılar.

Bazıları Türk, bazıları ise Türklük ile ilgisi olmayan müslümanlar üzerinden bir Turan hayali, bir ilüzyon yarattılar. Fransa'da yeni rejim, Devrim'den sonra hem iktidarını pekiştirmek, hem de ideolojisini dışarıda yaymak için çalışmaya başladı. Hedef ülkeler arasında Rusya da vardı. Türkiye'de, Türki Halklara, başka bir deyişle Orta Asyalılar'a yönelik ilginin 1890'larda başladığı kabul edilir.

Fransız pasaportlu, gerçekte ise Yahudi bir tarihçi olan tarihçi Léon Cahun'un Asya Tarihine Giriş: Türkler ve Moğollar adlı kitabının Necip Asım Yazıksız tarafından yapılan Türkçe çevirisi (1896), Turancı hareketin başlangıcı kabul edilir. Daha önce Türkçede özel bir anlam taşımayan Turan kavramı Cahun'un kitabı sayesinde siyasi bir içerik kazanır.

Yahudilerin Türk ve Turancılık Merakı

Macar Türkolog, oysa gerçekte bir Yahudi olan Prof. Dr. Arminius Vambery, bazılarınca gelmiş

geçmiş en büyük Türkologlardan biri sayılmaktadır. Bu şahıs, Mehmed Sadık Rıfat Paşa'nın İstanbul'daki konağında "Reşat Efendi" sahte adıyla dört yıl kaldıktan sonra, Türkistan'a üç yıllık (1862–1865) bir seyahat yapmıştır. Seyahatten sonra yazdığı geniş kapsamlı bir çalışma, 1864

yılında Londra'da yayımlanmıştır. Cemal Kutay, "Sahte Derviş" adlı eserinde Vambery'nin seyahatini değerlendirmiş; Mim Kemal Öke ise, "Vambery; Belgelerle Devletlerarası Bir Casusun Yaşam Öyküsü" isimli eserinde İstanbul'da bulunduğu süredeki faaliyetlerini ve Siyonizm ile olan bağlantılarını göstermiştir.

Vambery, Türkistan seyahatinden sonra da ölümüne kadar (o.1913) Turancılık ile ilgilenmiş, çalışmalarının ve ders notlarının bir çoğunu Türk Ocaklarına da göndermiştir (Yılmaz, 2005).

Türk milliyetçiliği ideolojisinin önemli mensuplarından Prof. Dr. Mehmet Eroz de Vambery'nin ideoloji yayıcı yönünü kabul etmekte ve "Pantürkizm" denilen o ideolojinin, Rusların Orta Asya'da ilerlemesini engellemek maksadıyla İngilizler tarafından desteklendiğini söylemektedir.

Eroz, İngilizlerin bu ideolojinin daha sonra Almanlar tarafından teşvik edilmesinden çok korktuklarını da sözlerine eklemektedir (Eroz, 1977: 289-290). Gerçekten de daha sonra "sözde Türkçü" İttihat ve Terakki, Alman tesirine girmiş ve Osmanlı'yı Birinci Dünya Savaşı'na sokmuştur.

Eroz, İngilizlerin maksadının Rusların ilerlemesini engellemek olduğunu söylemekle haklı 21

olabilir. Bu noktada, o dönemde Rus Çarlığı Avrupa'da Yahudilerin kontrol edemediği iki devletten biri olduğunu belirtelim. Diğeri ise Almanya'dır. Yahudiler, bu ülkedeki büyük nüfuzlarına rağmen de 2. Dünya Savaşının sonuna kadar bu ülkeyi tam olarak kontrol altına alamayacaklardır.

Son olarak Türkiye'deki Turancı Türkçülere büyük katkılar

sağlayan Prof. Dr. Arminius Vambery'nin Siyonizmin kurucusu Theodor Herzl tarafından diplomatik bir görevle İstanbul'a gönderildiğini söyleyelim. Theodor Herzl'n söylediğine göre Prof. Vambery, aynı zamanda da bir İngiliz ajanıydı.

Türkleri Orta Asya'ya bağlayan çalışmaların zamanlaması ve bu çalışmaları başlatanların Yahudi olması tesadüf değildir. Turancılığı bir sisteme bağlayan Vambery ile birlikte anılması gereken biri daha var. Fransalı Yahudi bir Türkolog Leonard Cahun "sözde Pan Türkist" ideolojinin temellerini atan bir diğer Yahudi'dir. Vambery'nin "Orta Asya'nın Taslakları" çalışmasını yayınlamasından sadece bir kaç yıl sonra "Asya Tarihine Giriş: Türkler'in ve Moğolların Kökeni" adlı kitabını yayınlar ve bu kitap da 1896 yılında Türkçe'ye de çevrilir. Bu dönemde Siyonistler, Osmanlı'yı ve Rusya'yı yıkmak için çalışmaktadır. Siyonistler açısından olabilecek en iyi şey ise bu iki büyük gücün savaşarak birbirini yok etmesidir. Üstelik Moşe Hess gibi Siyonist ideologlar da açıkça Osmanlı'nın yıkılması sayesinde Kudüs'te yeni bir Yahudi devletinin kurulabileceğini söylemektedir. Moşe Hess 1841'de yayınlanan

"European Triarchy" adlı çalışmasında Avrupa'daki üç gücün birleşmesini savunur: Almanya, İngiltere ve Fransa. Onun ifadesi ile "Bu üç güç, gericiliğin kaynağı, Avrupa'yı yutmak ve özgürlüklerini çiğnemekle tehdit eden barbar baskının yurdu Rusya'ya karşı birleşmelidir." Batı'nın düşmanı olarak Rusya'ya karşı birleşme çağrıları kısa zamanda Almanya'ya ve hatta Avrupa'nın başka yerlerine de yayılır. Ama kısa bir süre sonra bir sorun başgösterir. İngiltere, Almanya ve Fransa'nın çıkarları birbirleri ile çelişmeye başlar. Üstelik başta Polonya olmak üzere doğu Avrupa'da önemli bir Yahudi nüfus olması Yahudi liderleri bu tavırlarını gözden geçirmeye iter. Çünkü bu ülkelerde yaşayan Yahudiler, buralarda önemli güç sahibidirler, ve ekonomilerinde önemli roller oynamaktadırlar. Rusya ile Batı arasında çıkacak bir savaşta bu bölgelerde yaşayan Yahudilerin yaşamları kadar servetleri de tehlikeye girecektir. Bu nedenler ile Rusya ile savaşın başka topraklarda çıkmasına, ve Rusya ile başka bir ülkenin savaşmasına karar verilir. Bu ülke olarak ise Osmanlı İmparatorluğu seçilir. Turancılık ise Osmanlı'nın yıkılması için kullanışlı bir ideolojidir. Kırım Savaşı'nda İngiltere ve Fransa'nın Osmanlı'ya yardıma gelmesini Moşe Hess'in yukarıdaki önerileri ışığında değerlendirmenizi öneririz.

Ki Kırım Savaşı ve Türkleri Orta Asya'ya bağlama çabaları ardışık bir periyodda gerçekleşmişti. Hess kitabını 1841'de yayınlamış, Kırım Savaşı ise 1853'te çıkmıştı. Vambery çalışmalarını 1868'de, Cahun ise 1875'te yayınlamıştı. Herzl den çok önce Hess şunları söylüyordu:

"Yahudilerin tarihi bir yurt edinme hakkı var. Türkler Yahudilerin Kudüs'e dönüşüne, Yahudi bankerler tarafından atılan bir avuç altın (veya belki de tüm Yahudi halkından demokratik bir bağış gibi daha asil bir yöntemle elde edilen bir miktar altın) karşılığında izin verebilir. Belki de Fransızlar ve Yahudiler birlikte yürümeli, birlikte kurak Filistin topraklarını canlandırmalı ve onu korkunç Türkler'den kurtarmalıyız."

Sonrasında neler olduğunu biliyoruz. Hess'in bu önerilerinden biri aynen hayata geçirildi, ve elli yıl sonra, 1890'da Yahudi bankerler, Herzl aracılığı ile Kudüs'ün, Osmanlı borçlarına karşılık olarak kendilerine satılmasını teklif ettiler. Tam da bu dönemde, yine bir tesadüf olsa gerek, Kırım'da İsmail Gasprinsky (Gaspralı) adında biri ortaya çıktı. Babası hem Rus ordusunda subaydı, hem de Rus soylusuydu. Gasprinsky de Rus Harb Okulu'na kayıt oldu. İddialara göre Gasprinsky, Girit isyanında Osmanlı'yı desteklemek için yola çıkar ama Odesa'da yakalanır ve okuldan atılır. Gerçekte ise Gasprinsky'nin okuldan atılma nedeni katıldığı masonik faaliyetlerdir. Zaten 4 yıl sonra Rusya'dan ayrıldığında ilk gittiği yer Fransa olur. Tarih 1872'dir. Bu dönem Yahudilerin Türkler'e "Turan" fikrini satmaya çalışmaya başladıkları dönemdir. Moşe Hess'in Rusya'yı yıkma planına paralel bir şekilde 22

Kırım'a dönerek çalışmalara başlar.

1900'lerin başında işlerini şansa bırakmak istemeyen Yahudiler, bir yandan Turancılığı kullanarak Türkleri Ruslar'a karşı kışkırtmaya çalışırken, bir yandan da Rusları Türkler'e karşı kışkırtmaya çalışıyordu. Çünkü henüz Turancılık tohumları büyümemiş ve İtitihatçılar da daha iktidara gelmemişti.

Yahudiler ise ne olursa olsun Osmanlı'nın yıkılmasını istiyorlardı. İngiltere ve Fransa için Osmanlı ile Orta Doğu'da sonuç alıcı bir savaşa girmek o dönemde imkansızdı. İngilizlerin aklında Yahudiler'e Afrika'da bir devlet vermek vardı. Ve İngiltere ve Fransa'daki bütün güçlerine rağmen Yahudiler, o dönemde bu ülkeleri sırf Filistin için Osmanlı'ya karşı bir savaşa sokamazlardı.

Türkler'in para karşılığı Yahudiler'e toprak vermeyeceği belli olunca Hezl, şansını Rusya'da denemeye karar verdi. 1903'te Rus Çarı ile görüşmeye giden Herzl, Rusya'nın Osmanlı'ya, Filistin'i Yahudiler'e vermesi için baskı yapmasını istedi. Meşhur bir toplantıda, Herzl, Yahudi karşıtı olduğunu bildiği Kont von Plehve ile bir araya geldi. Herzl, von Plehve ile görüşmesinde Siyonizm'in Rusya'nın "Yahudi sorununa" çözüm olduğunu savundu. Rusya'nın ise Yahudiler

yüzünden Türkler ile savaşmaya niyeti yoktu. Ama Siyonistlerin bu yaptıkları hem o dönemdeki, hem de bugünkü politikalarına ışık tutması bakımından önemlidir.

Bu konuyu daha uzatıp örnekler verebiliriz, ama şimdilik burada bırakalım. Sonuçta Türk milliyetçiliği Osmanlı İmparatorluğunu, daha doğrusu ondan geriye kalanları kurtarmak için ortaya atılmıştı. Ama Turancılığın ortaya çıkması ile birden "sözde milliyetçiler" türedi, ve işi gücü bırakıp Orta Asya'da 1000 yıldır görmedikleri “sözde kardeşleri ile” halvet olma derdine düştüler. Turancılığın ilk alıcısı ise İttihatçılar oldu. Bu uğurda 1. Dünya Savaşı'ndan önce Bulgarlara binlerce kilometre kare toprak verdiler. 1. Dünya Savaşı'nda ise 650 bin Türk askerinin ölümüne neden oldular. Onbinlerce asker de sakat kaldı. Sivil nüfusun ise yaklaşık 300 bini açlık, salgın hastalık gibi çeşitli nedenlerle hayatını kaybetti.

Yukarıda Moşe Hess'in görüşlerine değinmiştik. Osmanlı para karşılığı Yahudi topraklarını vermez ise, savaş yolu ile alınması da karara bağlanmıştı. O zaman için Fransa düşünülmüştü gerçi, ama Türkler ile Rusları savaştırmanın daha kolay olabileceği düşüncesi ile daha sonra bu düşünce terk edildi; ve Türkler, İttihatçılar ve Turancılar eli ile Rusya'ya karşı savaşa sürüldü. Bu amaçla önce Fransa, sonra ise Macaristan'da "sözde pan Türkçü" kitaplar yazıldı. Bu fikirlerin yayılması için Yahudiler ciddi paralar harcadılar. Önce masonlar aracılığı ile Kırım Türkler'ine yöneldiler. Çünkü Rusya'da gerçekte çok az Türk vardı, ve bu Türkler'in çoğu da Kırım'daydı. Bunun yanı sıra Kırım eski Osmanlı toprağıydı ve İstanbul'a da yakındı. Ayrıca Türkler Orta Asya Türklüğü diye bir şeyi kabul etmiyorlardı. Üstelik Türkler iki kez de Orta Asya'dan gelenler tarafından kılıçtan geçirilmişlerdi. Bu bir yana, Osmanlı aydınının Turan ile ilgilenecek hali de yoktu. Osmanlı'nın bunu yapacak gücü olmadığının farkındaydılar. Bu nedenler ile önce Rusya merkez seçildi. Böylece Rusya'daki Gaspralı, ve onun aracılığı ile de diğer masonlar ile tanışan Sadri Maksudi Arsal, bu fikri Osmanlı'da da yaymakla görevlendirildiler. Her ikisi de bu amaçla Fransa'da bulundukları dönemde eğitim aldılar.

Turancılık ile tanışmaları da gerçekte böyle oldu. Turancılık fikrini Fransız Yahudileri'den aldılar.

Sonra önce Rusya'da bunun zemini yoklandı. Önce Gaspralı'nın, sonra da Arsal'ın belirli bir oranda tanınmaları ve yeni taraftarlar devşirmeleri sağlandı. Bu sırada Osmanlı'da da Turancılık akımının üzerinde çalışıyorlardı. Cahun ve Vambery'nin kitap ve çalışmaları hemen Türkçe'ye çevrildi. 1. Dünya Savaşı ve Siyonizm konularında uzman bir tarihçi olan John Robert, Balfour Deklarasyonu'nun Perde

Arkası - İngiltere'nin Rothschild Bankerlerine Büyük Savaş Sözü adlı kitabında aynen şunları söylüyor:

"Türkiye'de 1908'deki "Jön Türk" (İttihat ve Terakki) devrimi, görünüşte yabancı nüfuzuna karşı çıkan bir halk hareketiydi. Ancak, Yahudiler ve Dönme olarak bilinen gizli Yahudiler, Devrim'de öncü bir rol oynamışlardı."

23

Şimdi belki İttihatçıların ve Ziya Gökalp'in neden "Turan, Turan" diye tutturduklarını, Türk topraklarını daha 1913 yılında neden "sınır düzeltmesi" adı altında Bulgarlar'a verdiklerini anlamışsınızdır. Batı (Avrupa ve Amerika dahil) bir savaş istiyordu zaten ve bu karar yaklaşık 10 yıl kadar önce verilmişti.

1916'da Balfour Deklarasyonu'nun imzalanmasında ve Amerika'nın savaşa girmesinde rol oynayacak Nahum Sokolow ve Chaim Weizmann, daha 1904 yılında Osmanlı'nın mutlaka karşı tarafın yanında savaşa girmesi gerektiği ile ilgili bir görüşme yapmışlardı. Bu tarih, İngiltere, Fransa ve Rusya arasında Almanya'ya karşı Üçlü Antant'ın da imzalandığı tarihti. Yani savaş kararı çoktan verilmişti. Nahum Sokolow ve Chaim Weizmann, bu görüşmede, Osmanlı'nın da karşı tarafta savaşa girmesinin gerekliliği ve bunun için yapılması gerekenleri ele aldılar. Osmanlı da savaşa sürüklenmeliydi ki,

parçalanabilsin. Bunun içinde Osmanlı'nın karşı tarafta ve Rusya'ya karşı savaşması gerekiyordu. Gerçi bu Osmanlı'nın İtilaf Devletlerine (yani kendilerine) karşı da savaşması demekti, ama olsun. Yahudiler için ölecek Fransızların ve İngilizlerin de bir önemi yoktu. Zaten Rusya'nın Osmanlı'nın işini kolayca bitirebileceği hesaplanmıştı. Nitekim Rus ordusu da savaşta Anadolu'nun neredeyse yarısını işgal edecekti. Eğer Rusya'da iç savaş ve devrim olmasaydı, İstanbul'u bile alabilirlerdi. Ama bu söylediklerimizden bir Rus galibiyeti istediklerini sanmayın. Yahudiler, Rusya'nın çökmesi icin yapılması gerekenleri kağıda dökmemişler miydi yukarıda? Evet. Yani gerçekte onların istediği, iki devletin de savaşıp birbirlerini yok etmesiydi.

Turancılar, Rusya ile savaşmayı o kadar çok istiyorlardı ki Batı Trakya'yı tek kurşun atmadan Bulgarlar'a verdiler. Oysa uluslararası siyasi durum Türkler'in bu toprakları elde tutması için uygundu.

Yunanistan bile Batı Trakya'yı Bulgarların yönetmesinden ise Türkler'in elinde kalmasını tercih ediyordu. Üstelik Batı Trakya'da kurulan Türk hükümeti, 30.000 kişilik bir ordu da kurmuştu. Ama İttihatçılar daha 1913'te Turan için Rusya ile savaşmayı kafalarına koymuşlardı. Localarından böyle emir almışlardı. Bu yüzden de 1913 yılında yüzbinlerce Türk'ü ve 4000 kilometre kare toprağı Bulgarlar'a teslim etmeyi daha uygun gördüler. o dönem turancı olan (sonradan pişman olmustur) Şevket Süreyya Aydemir'in iddiasına göre, Bulgaristan'a Meriç'in batısında 2500 kilometrekare ve Karadeniz kıyısında 1500 kilometrekare olmak üzere toplam 4000 kilometrekare Türk toprağı bağışlandı. Bazı yazarlar Aydemir'in ifadesini referans alsa da, diğer bütün kaynaklarda kaybedildiği belirtilen toprak miktarı daha yüksektir. Tam olarak 8578 kilometre kare!

Batı Trakya Türk Cumhuriyeti sınırları ve Bulgaristan'a teslim edilen topraklar. En sağdaki küçük gri bölgenin sadece Midye-Enez Hattı'nın doğusunda kalan bir kısmı bizde kalmış, kalan toprakların tamamı Bulgaristan'a verilmiştir.

Yahudiler'in, Türkler'in Almanların yanında savaşa girmesini istediklerini belirtmiştik. Yani Üçlü Antant'a Türkiye'nin alınması söz konusu değildi. Peki Türkiye savaşa girmeyebilir miydi? İttihatçıları, Enver'i ve Turancıları aklama peşinde olanlar Türkiye için savaşa girmenin kaçınılmaz olduğunu iddia ediyorlar. Ama bu doğru değil. 1914 yılı başında, savaş başlamadan önce, Atatürk'ün Sofya'dan, Şam'da görevli sınıf arkadaşı Kurmay Yarbay Ali Fuat (Cebesoy)'a gönderdiği mektuplardan:

"Memleketin kaybedilmek üzere olan küçük parçasını feda etmeyeceğim diye en büyük parçasını hesapsızlık ve bilgisizlik yüzünden feda eden idarecilerimizin bir de mevki ve şöhret peşindeki hırsları yüzünden ne hale geldiğimiz aşikârdır. Binaenaleyh bu mevzuda fazla izahata lüzum görmüyorum. Bundan sonra da fena günler göreceğimizden şüphe edilmemelidir. Yüzyıllardan beri Hıristiyan tebaasından çektiklerimiz henüz bitmeden, **birbirine zıt olan Pan-İslam ve Pan-Turan hayalleri icat edilerek bunlarla, zaten güç olan durumumuz büsbütün karıştırılmaktadır.**

Milliyetçilik dünya yüzünde o kadar çok inkişaf etti ki, emin olabilirsiniz bir millet çoğunluğuna dayanmayan devletlerin dağılması mukadder görülüyor.

***

Pek yakında dünya harbinin patlayacağına inanılabilinir. Hiçbir hazırlığımız olmadan acele bu harbe de sürüklenecek olursak, Anadolumuz, Boğazlarımız ve 500 yıllık Türk İstanbulumuz muhakkak tehlikeye girer. Bu sefer bir kelime ile Türklüğümüz mahvolur. Bundan sonra hiç olmazsa kendimizi hülyalara kaptırmamalıyız. Zira telafisi mümkün olamayacak bir felaketle karşılaşırız. Gelecekte hiçbir hissiyata aldanmadan, kesin kararımız, Türk çoğunluğunun çizdiği hudut hem dış siyasetimizin, hem de savunmamızın temel taşı olmalıdır."

Kazım Karabekir'e göre de, her şeye rağmen savaş kaçınılmaz değildi ve Türkiye istemez ise savaşa girmeyebilirdi.

Albert Einstein'ın 1921 yılında yaptığı Amerika ziyaretinde dönemin önemli Siyonist liderleri ile yaptığı görüşmeden. Soldan sağa; Ben Zion Mossessohn, Albert Einstein, Chaim Weizmann ve Menachem Ussishkin.

Einstein, Yahudi olduğu için mi soruşturmaya uğradı, Siyonist liderler ile işbirliği yaptığı için mi? Einstein askere gitmemek için 1916 yılında Alman vatandaşlığından çıktı, askere gitme olasılığı ortadan kalkınca ise 1917'de tekrar Alman vatandaşlığı için başvurdu.

25

Masonların Katkıları

İsmail Gaspralı ve Sadri Maksudi Arsal gibi sözde Türkçü Turancıların mason olduğu Rus belgelerinde kayıtlıdır. Masonların Rusya'daki faaliyetlerinin incelendiği belgelerde, dönemin Rus masonlarının adlarının yanında, bu iki önemli sözde Türkçünün de adları anılmaktadır. Turancılık fikrini ilk ortaya atan İsmail Gasprinsky'dir. Gaspralı soyadı ile anılması çok daha sonra olacaktır. Ailesi, Rus aristokrasisinin bir mensubu olan İsmail Gasprinsky'nin babası da Rus ordusunda subaydır. İsmail Gasprinsky'de 1865 yılında babası gibi bir Rus subayı olmak için Harb Okuluna yazılır. 1867 yılında Girit İsyanı sırasında Osmanlı ordusu yanında savaşmak için askeri okuldan kaçtığı ama Odesa'da yakalandığı için Harb Okulu'ndan atıldığı rivayet edilir. Yine "hep bir Osmanlı zabiti olmak" hayalini kurduğu iddia edilen İsmail Gasprinsky, ilginç bir şekilde 1872 yılında ilk yurtdışı yolculuğunu Fransa'ya yapar. Hakkında çeşitli rivayetler vardır. Bir görüşe göre, Moskova'da İslamcı çevreler ile temas etmiş, bu da Harb Okulu'dan atılmasına neden olmuştur. Masonlar ile temas kurması ise Fransa'da bulunduğu döneme denk gelmektedir. Bir başka rivayet ise, Harb Okulu'nda bulunduğu dönemde mason çevreler ile

ilişkileri yüzünden okuldan atıldığıdır. Daha sonra Fransa'ya gitmesi de bu yüzdendir. Sadri Maksudi Arsal'ın da onunla görüşmesinden sonra Fransa'ya gitme kararı alması ayrıca manidardır.

Rusya'nın Kazan şehrinde doğan Sadri Maksudi Arsal, ilkokulu burada okuduktan sonra Öğretmen Okuluna gider ve1895 yılında mezun olur. Ağabeyi Hadi Efendi, gerçekte bir mason olan sözde Türk milliyetçisi İsmail Gasprinsky (Gaspralı) ile arkadaştır ve sık sık mektuplaşır. İsmail Gasprinsk'nin talebi üzerine kardeşini onunla tanışması için Kırım'a götürür. İsmail Gasprinsk'den etkilenen Sadri Maksudi Arsal, Üniversite tahsilini de Fransa'da yapmaya karar verir. Maksudi Arsal öncelikle milliyet ile ilişkili olarak ırk kavramını ele alır, ırk konusuna özel bir önem verir. 'Irk' kelimesini, Avrupa dillerindeki 'race' anlamında, 'milleti' ise 'nationalite' kullandığını belirtir. Ancak daha sonra ırk kavramını etnisite yerine de kullanmaya başlar. Irk, fiziksel özellikleri ile beyin yapıları açısından farklı olmak bir yana, farklı hastalık özelliklerini de içeren biyolojik bir birimdir. Ancak Arsal ırkı tamamen dilsel, kültürel ve tarihsel bir olgu olan etnisite ile karıştırır; sanki aynı şeylermiş gibi kullanır. Böylece millet ve ırk kavramlarını çarpıtarak içlerini boşaltır. Böyle yapmasının nedeni Yahudi ve mason efendilerin aldığı talimatlardır.

"Milletler, tarihten önceki devirlerden beri karışmış olduğundan, bugün hemen hiçbir milletin bütün bireyleri o milletin mensup olduğu ırkın özelliklerine sahip değildirler. Ancak bir ırkı temsil eden örnek tipler, o kavim içinde en çok rastlanan tiplerdir. Biz yeryüzünde belirli fiziksel özelliklere sahip bir Türk ırkının var olduğuna inanıyoruz. Fakat bugün Türk dilini konuşan, ruhunda Türk olduğunu düşündüğümüz herkesin Türk etnik topluluğuna özgü sayılan fiziksel özelliklere sahip olduğunu iddia edemeyiz. Türk ırkı da bazı ırklarla, Çinliler, Moğollar, İranlılar, veya Araplar ile az çok karışmış

olabilir. Onun için bugün Türk kavimleri içinde, Türklere özgü fiziksel özelliklere sahip olmayan kişilerin bulunması doğaldır" (Arsal 1979: 33-34). Bak sen.

Bu noktada "ırk" konusunu açmak istiyoruz. Irk terimi, tarihsel ve coğrafi olarak ayrılmış, biyolojik ve fiziksel özellikleri bakımından birbirine benzer ve ortak bir gen havuzuna sahip insan topluluklarını tanımlamak için kullanılan bilimsel bir kavramdır. Yani "biyolojik özellikleri" esas alır. Biyolojik özellikler ise gözlemlenebilir özelliklerdir. Ama sadece fiziksel özellikler değil, karakter özellikleri, zeka veya hastalıklar da ırklara göre farklılıklar gösterir. Bazı hastalıklar bazı ırklarda daha çok görülürken, bazı ırklarda ise hiç görülmez. Hatırlarsanız, 2020-2021'de Covid aşılarının "zenciler"

üzerinde etkileri tartışılmıştı bir ara. Ayrıca her ırkın "dünya algısı" farklıdır. Kültür insanın, maddi veya manevi, insanın ortaya koyduğu tüm eserlerin toplamıdır. Örneğin üretim araçları, günlük kullanılan alet ve araç gereçler, müzik aletleri, mimari yapılar, vs. maddi kültür ögeleridir. Manevi kültür ögeleri ise toplumda meydana gelen inançlar, fikirler, bilgiler, davranış kuralları, örf ve 26

âdetlerdir. Ama kültür, ilk önce beyinde şekillenir. Dışarı yansıması ise daha sonra olur.Yamyamlığın bazı biyolojik özelliklere sahip topluluklarda görülmesi buna bir örnektir. Mesela yamyamlık genelde zenci veya zenci olmasa da, Pasifik adalarının kültürlerinin bir parçasıdır.

Irklar bir kaç farklı şekilde gruplandırılmış olsa da, en çok kabul edileni; Beyaz (Aryan), Sarı (mongoloid), Kahverengi (Hindistan, Pakistan), ve Renkli ırklar (Afgan, Arap, Amerika yerlisi, Pasifik adaları yerlileri vs'dir) Tabii bunlar da kendi içlerinde alt gruplara ayrılır. Bir kızılderili ile Afgan'nın hiç bir ortak noktası yoktur. Ama detaylı anlatıp uzatmak istemedik. Evet, milletler de farklı gen havuzlarına sahip olarabilir. Ancak aynı ırktan milletler (İspanyollar, Fransızlar ve Türkler) arasında da bazı farklılıklar olabilir, ve bu farklılık onların kültürlerine de yansır. Türkler de, Fransızlar da, Almanlar da, hep kendine has özellikleri olan milletler olsa da bazı önemli ortak özellikleri de paylaşırlar. Fakat bu farklılıkların pek bir önemi yoktur. Çünkü büyük ölçüde aynı genleri, dolayısı ile büyük ölçüde aynı özellikleri paylaşırlar. Mesela Avrupa'da yamyamlık hiç görülmez iken, zenci Afrika'da veya Pasifik adalarında görülebilir. Afrika'dan oldukça uzak, üstelik de Hindistan kıyılarında olmasına rağmen, Sentinel Adaları'nda yaşayan zenci Sentinelese halkının yamyam olması, ırk ve kültür arasındaki bağlantıyı açıklamak için iyi bir örnektir.

İşte mason Sadri Maksudi Arsal'in yaptığı, biyolojik bir kavram olan "ırk" teriminin içini boşaltmaktı.

“Biz yeryüzünde belirli fiziksel özelliklere sahip bir Türk ırkının var olduğuna inanıyoruz." dedikten sonra "Ama bugün Türk dilini konuşan, ruhunda Türk olduğunu düşündüğümüz herkesin Türk etnik topluluğuna özgü sayılan fiziksel özelliklere sahip olduğunu iddia edemeyiz." demek nasıl bir çelişkidir. Yani “”bu insanların Türk soyundan olmadığını kabul ediyor, ama yine de “bunları da Türk kabul ederiz” diyor. Üstelik, ırksal açıdan Türkler'den farklılaşmış küçük bir grup da söz konusu değildir. Söz konusu olan ciddi oranda melez bir nüfustur. "Türk ırkı da bazı ırklarla, Çinliler, Moğollar, İranlılar, veya Araplar ile az çok karışmış olabilir." dediği nüfus, Türk

nüfusundan fazladır.

Eğer her ırktan, her boydan, her renkten insanı Türk kabul edecek olursanız, bunun sonu Türk soyunun kurumasına, yok olmasına kadar gider. Bugün Hindistan'da Aryanlar'dan kalan sadece dilleridir! Tabii Arsal, bu alanda yanlız değildi. Başka ülkelerde de, masonlar ve Yahudiler ya ırk kavramına doğrudan saldırdılar, ya da tanımını değiştirip altını boşaltarak değersizleştirmeye çalıştılar.

Her milletin farklı bir milli karakteri vardır. Milli karakter'den kasıt, bütün millet fertlerini kapsayan -

onlarda genel olan ortak nitelik ve eğilimlerdir. Arsal şunları söylüyor. "Gerçi hiçbir millette, hiçbir zaman bütün bireylerin her konuda aynı şekilde düşündüğü, aynı şekilde hareket ettiği görülmemiştir.

Çünkü bir toplumda herkes aynı ruhsal gelişme seviyesinde olmadığı gibi, aynı kalıtıma ve aynı yeteneklere de sahip değildir. Ancak, köklü milletlerde, fertler arasında zekâ dereceleri bakımından farklar olmasına rağmen, bütün millet fertlerini kapsayan genel ve ortak bazı ruhsal eğilimler olduğunu tecrübe ve gözlemler ispat etmektedir. İşte bunların bütününe 'milli karakter' diyoruz. Milli karakter belirli durumlarda aynı şekilde hareket etme, belirli olaylar karşısında aynı şekilde hissetme, belirli şeylere aynı şekilde değer biçme eğilimlerinde ortaya çıkar. Örneğin, bugünkü İngiliz milletine mensup bireylerin hepsinin elbette birbirinden çok farklı bireysel özellikleri ve ruhsal eğilimleri vardır.

Yine her bir Fransızın diğerlerinden ayrı bir ruhsal âlemi (dilek, arzu, sevgi, nefret âlemi) vardır. Fakat bir İngiliz davranışı, tutumu, reaksiyonları ile bir Fransızdan farklıdır. İşte İngilizlerde var olan özellikler, İngiliz milli karakteridir; Fransızlarda görülen özelikler ise Fransızların milli karakteridir."

(Arsal 1979: 83-84).

Aslında buraya kadar tamam. Ama bundan sonrası sorunlu. **Aynı ırktan olmayan, farklı kalıtımsal özellikler taşıyan insanlar nasıl aynı milli karektere sahip olabilirler?** Bireyler olarak bile anne ve babamızdan aldığımız genlerden etkilenmiyor muyuz? Kim "aptal" olarak nitelenebilecek bir kadından, veya adamdan çocuk yapmak ister? Peki farklı ırklar ile karışmış, melezleşmiş, ve bambaşka insanlar, bambaşka ırklar ve bambaşka milletler haline gelmiş Kırgızlar, Kazaklar vs ile Türkler'in bu anlamda 27

ne gibi bir ortaklığı olabilir? Selçuklu ve Osmanlı imparatorluklarını

kuranların torunları ile kafatasından kuleler yapan, işkence ile bazen kent dolusu insan katleden, kütüphaneler yakan, kadınlara tecavüz eden Timur'un torunları arasında bir nasıl benzerlik olabilir?

Maksudi Arsal: “Örneğin, Slav ırkı içinde tarihleri, dilleri, yaşadıkları yer ve politik örgütlenmeleri bakımından birbirinden farklı milletler vardır; Ruslar, Polonyalılar, Çekler, Sırplar vs., Türk ırkı içinde de birbirinden farklı lehçelerde konuşan gruplar vardır; Anadolu Türkleri, Özbekler,Türkmenler, Kırgızlar, Kara Kırgızlar, Uygurlar, Kırım Türkleri, Kazan Türkleri vs... Bunların hepsi toplumsal anlamda Türk ırkındandırlar” der. Oysa Slavlar az çok, birbirlerine benzerler. Oysa bir Kırgız ile bir Türk'ün birbirleri ile hiç bir benzerliği yoktur. Orta Asya halklarının Türk olup olmadığını anlamanın bir yolu da, kendiniz ile karşılaştırmaktır. Size benziyorlarsa sorun değil. Ama aynada gördüğünüz ile Asyalı Türki fiziksel, yani ırksal olarak farklı ise bir taraflarda bir karışıklık olmuştur. Ya siz Türk değilsinizdir (ki o zaman Türk milliyetçiliği yapmanız anlamsız olur), ya da o Türki, Türk değildir (ki o zaman da Turancılık yapmanız anlamsız olur). Zaten ırk, toplumsal değil, biyolojik bir varlıktır.

Zekadan hastalıklara, ve hatta yeteneklerine kadar bir çok şey insanlara kalıtım yolu ile geçer. Eğer Türk soylu bir baba iseniz, ama çocuğunuz zenci veya mongol olursa bu tek anlama gelir: ya hastanede bir karışıklık olmuştur, ya da fena boynuzlanmışsınızdır.

Yukarıdaki ifadelerinde, Fransa’da tahsil gören Arsal'ın millet kavramının içini nasıl boşalttığını görüyorsunuz. Buradaki çarpıtmasının kasıtlı olduğu açıktır. Aslında burada yaptığı Türklüğü yeniden tanımlamaktır. Bu tanımlaması ile Maksudi Arsal'ın, adeta ulus devlet sonrası "Yeni Dünya Düzenini"

tanımladığı görülebilir. Yaşı 40'lar civarında olanlar, 2000'lı yılların başında, AB büyükelçilikleri ve Sorosçu vakıflar eli ile Türk milletinin uydurma bir millet olduğunu savunan kitaplar dağıtıldını hatırlayacaktır. Çünkü Yeni Dünya Düzeni'nde farklı ırkların ve ve milletlerin ve milli devletlerin yeri yoktur, ve Türkiye'de hedeftir. Eskiden de böyleydi, bugün de böyle. Ve Türkiye yıkılıncaya kadar da durmayacaklar.

Irk ve etnik grup ve millet kavramları, sonraki sözde Türk milliyetçilerince de çarpıtılacak, ve yanlış

olarak birbirlerinin yerine kullanılacaktır. Bugün Türkiye'de sözde biliminsanlarından, gazetecilere kadar herkes Irk ile Millet ve/veya Etnik grup kavramlarını bilerek veya bilmeyerek yanlış kullanıp

insanları yanlış yönlendirme eğiliminde. Amerika'nın 1960'lardan beri USAID aracılığı ile liberalleri fonladığının ortaya çıktığı bu günlerde bunu da çok yadırgamamak gerek aslında. Turancılık, Yahudi ve masonların etkisiyle, işte böyle bir süreç sonunda Osmanlı'ya gelmiştir. Tabii sadece Amerikalıları ve Yahudileri suçlamayalım. Osmanlı'nın Türk ve Türklükten kopuk yapısı da bu çarpık anlayışın Osmanlı toplumunda taban bulmasına yardımcı oldu. Sonrasında Turancılığın, Atatürk ve Türk milliyetçiliğine meydan okuyarak Türkiye'de hakim olması ise Amerikalılar, ve yine Yahudiler ve masonlar sayesinde olacaktır. Türk milli eğitimini ve Türk ordusunu eğitimini Amerika'ya emanet eden İsmet İnönü'ye, ve Türk ordusunda, Atatürk döneminden kalan Kemalist subayları tasfiye ederek ise ordunun Amerikan güdümüne girmesine neden olan Adnan Menderes'e... Bir de bunlara kahraman diyoruz. Yazık.

Aslında Türkiye'de "ırk" teriminin yanlış kullanılmaya başlanmasında başlangıçta bir kasıt yoktu.

Türk Ocakları'nın tüzüğü ilk yazıldığında, Türkçüler "millet" sözcüğünü kullanmak istemediler. Çünkü o dönem "millet" kavramı daha çok "cemaat" anlamında kullanılıyordu. Bu yüzden de, "millet" yerine,

"ırk" demeyi tercih ettiler. Aslında bu da doğru değildi. Ama o dönemde "etnisite" veya "nation" yerine kullanılabilecek kavramlar yoktu, ve o dönem soya vurgu yapmak için "ırk" kavramının tercih edilmesi anlaşılabilir bir durumdu. Ancak daha sonra dil devrimi ile Türkçe sözcükler türetilmeye başlandı ve

"nation" kavrımının karşılığı olarak "Ulus" kavramı kullanılmaya başlandı. **“Ulus” kavramını ilk kullanan ise Atatürk oldu. Biz de bu aşamadan sonra "millet" yerine "ulus", "milliyetçilik"**

yerine de "ulusalcılık" terimlerini kullanacağız.

OSMANLICILIK

Osmanlı'da, milliyetsiz milliyetçiliğin, yani ırk ve kan bağlarından kopuk Turancılığın ortaya çıkmasının, ve Türkiye'de de varlığını sürdürmesinin tek nedeni Yahudiler değildi elbette. Bunda Osmanlı'nın devlet yapısı ve bundan kaynaklanan kültürünün de önemli bir etkisi vardı. Turancılık, yani Orta Asya'ya uzanma, ve oradaki Türk olduğu iddia edilen müslüman halklara uzanma fikri, Türk milliyetçiliği adı altında Osmanlı'ya geldiğinde Osmanlı'nın bir kısım aydın kesiminde hemen hemen kabul gördü. Bunun böyle olmasında Osmanlı'da hala "ulus" fikrinin değil, "ümmet" fikrinin hakim olması önemli rol oynadı. Osmanlıcılık, din ve kültür temelli, Bizans döneminden kalma bir Orta Çağ

ideolojisiydi. **Osmanlı'da Türkçü olarak anılan aydınların bir kısmı hala Türklük fikrini benimseyememişti. Onlara göre hala dine dayalı millet sistemi geçerliydi.** Müslüman demek, Osmanlı demekti. Osmanlı kültür dairesine yatkın kabul edilen müslümanlar da bir şekilde Osmanlı idiler. Daha doğrusu Osmalılaşabilirler idi. Türk olmanın ise bir önemi yoktu. Aynı mantık yüzünden o dönem Alevi Türklere (ve Ermenilere) karşı Kürtleri Anadolu'ya ilk getiren de Yavuz Sultan Selim olmuştu zaten. İttihatçıların Anadolu'daki Ermeni nüfusu fazla bularak daha sonra Doğu Anadolu'daki Ermeni nüfusu dengelemek için İran ve Irak'tan Anadolu'ya Kürt ithal etmelerinin temelinde de yine bu vardı. Ermeni-Kürt çekişmesinin temelinde de bu topraklar üzerinde verilen egemenlik mücadelesi yatar. PKK yöneticilerinin "Ermeni olduğu" iddialarının ortaya atılmasının arkasında da bu yatar.

Sonuç olarak, Türke benzemeyen ve kendi dil, kültür ve tarihlerine sahip Orta Asya halklarının vs Türk olabileceği, yani aslında Osmanlılaşabileceği fikri Osmanlı'da kabul gördü. Ve neredeyse hayatında hiç Kazak veya Kırgız görmemiş bir kısım Osmanlı aydını bu garip milliyetçilik ideolojisini benimsedi. Türkler ile ırksal, kültürel ve dilsel hiç bir bağı olmayan, üstelik de Türklerin en az 1000

yıldır hiç bir iletişimi olmayan bir sürü halk Türk varsayıldı. Aslında bu milliyetçilik, milliyetçilik değil, Osmanlıcılığın "Türkçü" elbisesi giymiş haliydi. Turnacılık fikrini ilk ortaya atanlar ise zaten Yahudi ve masonlardı. Bu konu üzerinde İslamcılar tarafından yeterince çalışma yapıldığı için bu konuda kısa bir kaç örnek ile yetineceğiz daha sonra. Elbette bu konuları irdeleyen İslamcıların derdi başka. Onların derdi ulusalcılığı eleştirerek ümmetçiliğe alan açmak. Böyle yapmalarının

nedeni de Yahudi ve Amerikalı efendilerinin onlara öyle talimat vermiş olması. İslamcıların ulusalcılık düşmanlığı Arapların da işine geldiği için Araplar da fonluyor bunları. Yahudiler planlıyor, Amerikalılar ogranize ediyor, ve Araplar eliyle de finanse ediliyorlar. Ama Arapların islamcılara aktardığı bu paraların bir kısmı da yine Amerika ve Yahudiler'den geliyor. Bu Arapların başında ise Suudiler var.

Sizlere LaRouche Hareketinin eski Orta Doğu istihbarat direktörü Robert Dreyfuss'un yazdığı "Devil's Game: How the United States Helped Unleash Fundamentalist Islam (American Empire Project)" adlı kitabı okumanızı öneririz. Aslında bu konuda kaynak çok, ama konuya dahil ve en tepedekilerden biri tarafından yazıldığı için öncelikle bunu okumanızı öneriyoruz. Komünizme karşı neden ulusalcıların değil de, islamcıların desteklendiği, Yahudilerin rolü vs. gibi önemli bilgiler içeriyor. Bu çalışmanın, Türk-İslam Sentezinin ve ulusa dayanmayan milletçiliğin yaratılmasının nedenleri hakkında da size bir fikir verebileceğini düşünüyoruz.

Ümmetçilik, milliyetçilik. sentezcilik gibi kavramlara sempati duyanlara tek soyleyebilecegimiz, kendini "Kavmi Necip" sayan ve Arap olmayanları aşağı gören Arapların gözünde Türklerin bir değerinin olmadığını unutmamalarıdır. Örnek isteyen, ülkelerinde çalıştırdıkları müslümanlara nasıl davrandıklarını okuyabilir.

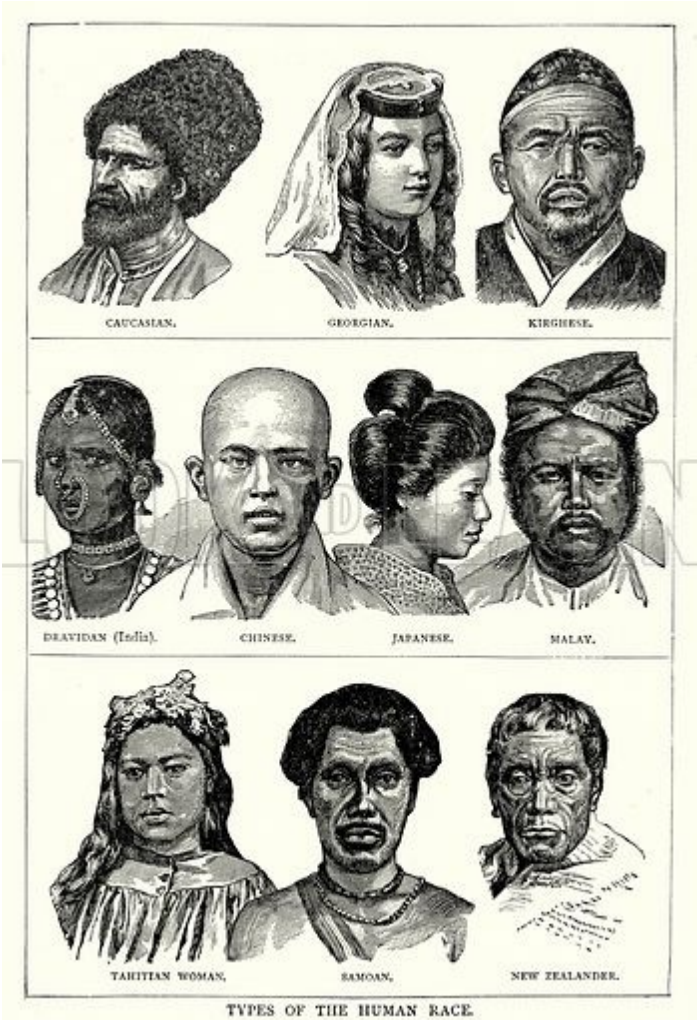

İnsan Irkının Türleri. Soldan sağa: Beyaz / Aryan. Kafkasyalı da denir. Gürcü. Kırgız. İkinci sıra: Dravidan (Hindistan). Çinli. Japon. Malay. Üçüncü sıra: Tahitili. Samoalı. Yeni Zelandalı. Resimli Dünya Tarihi'nden (Ward Lock, 1880) alınmıştır.

30

ATATÜRK VE TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ ANLAYIŞI

“Panislamizm ve Turanizm politikalarının başarıya ulaştığına ve bu çeşit birliklerin gerçekleştiğine tarih boyunca tanık olunmamıştır Irk farklılığı gözetmeksizin, bütün insanlığı içine alan tek bir dünya devleti kurma hayallerinin de sonuçları da tarihe geçmiştir. İstilacı olmak hevesleri de konumuzun dışındadır. İnsanlara her türlü kişisel duygu ve bağlılıklarını unutturup, onları

tam bir kardeşlik ve eşitlik içinde birleştirerek, insanca bir devlet kurma teorisinin de kendine göre şartları vardır.

Bizim, kendisinde açıklık ve uygulama imkânı gördüğümüz tek politik ilke, ulusal politikadır.

Dünyanın bugünkü genel şartları, yüzyılların dimağlarda ve karakterlerde yerleştirdiği gerçekler karşısında hayalci olmak kadar büyük yanılgı olamaz. Tarihin ifadesi budur, bilimin, aklın, mantığın bize gösterdiği budur.

Ulusumuzun, güçlü, mutlu ve istikrarlı yaşayabilmesi için, devletin bütünüyle milli bir politika izlemesi, bu politikanın iç yapımıza, iç bünyemize tam olarak uyması ve ona dayanması gerekir. **Milli politika dediğim zaman kastettiğim anlam ve öz şudur: Ulusal sınırlarımız içinde, her şeyden önce kendi gücümüze dayanmakla varlığımızı koruyarak, millet ve vatanın gerçek mutluluk ve refahına çalışmak... Ulusu anlamsız amaçlar peşinde yorarak zarara sokmamak."** Nutuk, 6.

Bölüm

Burada dikkat edilirse Atatürk'ün farklı milletler veya etnisiteler değil, "ırklar" dediğini görürüz. Araplar koyu tenli, farklı bir ırktır. Orta Asyalılar ise mongoloid Asya ırklarındandır. Ve Atatürk, bu söylevinde açıkça hem İslamcılığı hem de Turancılığı eleştirmekte, ve ırk farkının da dikkate alınması gerektiğini söylemektedir. Ayrıca tarihi süreç içinde gelişen milli kimlikler ve kültürel farklılıklar da böyle bir birlikteliği engelleyen diğer faktörler olarak sayılmış, ve her halkın kendi tarihi, kültürü ve bu süreçte oluşan farklı istek ve arzularının yok edilemeyeceğini belirtmiştir.

Mustafa Kemal Atatürk'ün de milleti tarifi şudur: "Zengin hatıra mirasına sahip bulunan, beraber yaşamak hususunda ortak arzu ve olurda samimi olan, sahip olunan mirasın korunmasına beraber devam hususunda iradeleri ortak olan insanların birleşmesinden meydana gelen cemiyete millet adı verilir. Türk milletinin teessüsünde etken olduğu görülen tabiî ve tarihsel oluşumlar şunlardır; Siyasî varlıkta birlik, dil birliği, yurt birliği, ırk ve menşe birliği, tarihî yakınlık ve ahlakî yakınlık."

Orta Asya'nın sözde Türki Cumhuriyetlerinin halkları ile Türkler arasında hangi "Zengin hatıra irası" ve hangi "dil birliği, yurt birliği, ırk ve menşe birliği, tarihî yakınlık vs" vardır ki, bir millet sayılsın. Ayrıca Atatürk döneminde yapılan ırk çalışmaları

ve Beyaz Irk vurgusu da, Atatürk'ün "Irk ve Türklük" bağlamında ne düşündüğünü göstermektedir.

Atatürk'ün Turancı olduğunu öne süren yayınların yayınlanması ve Atatürk'e söylemediği sözlerin atfedilmesi, Türkiye'nin NATO'ya girmesinden ve Amerika'nın Türkiye'ye iyice yerleşmesinden sonra olmuştur. Türk Milliyetçiliği yeniden tanımlanmış, bu yeni görüşe uygun yeni bir Atatürkçülük ve milliyetçilik anlayışı uydurulmuştur. 12 Eylül 1980 darbesinden sonra ise bu anlayış Türk milletine benimsetilmeye çalışılmıştır. Bugün Atatürkçü olduğunu söyleyen pek çok kişinin Turancılık tuzağına düşmesi bu yüzdendir.

Bu milli ve dinî değerlerin Yeni Devletin kurulma aşamasından beri birlikte olduğunu söylemek demektir. Nitekim Kuvayı Milliye'nin en coşkulu döneminde çıkmaya başlayan Dergâh Dergisi etrafında birleşen aydınların, bağlı bulundukları felsefi ekoller, etkileri ne denli farklı olursa olsun; iki temel unsur etrafında birleşiyorlardı: Reel politikaya aykırı sonuçlar doğuracağını düşündükleri Gökalpçı bir Turancılığa karşı olmak; İstiklal Savaşı cephesinde birleşen Türk'ü esas alan, Anadolu merkezli dinî ve felsefi bir milliyetçilik tasavvuru geliştirmek.

31

ATATÜRK'ÜN TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ ANLAYIŞINA BİR

MEYDAN OKUMA: TURANCILIK

Bugün Türkiye'de ırk, millet ve etnisite terimleri yanlış olarak birbirinin yerine kullanılmaktadır. İlginç bir şekilde Türk sözde akademisyenleri de bu terimleri yanlış olarak kullanır. Tabii onlarınki cehalletten değildir; kasıtlıdır. Eğitim sistemi Amerikancı Türk siyasetçileri ve onların sayesinde Fullbright burslu, beyinleri yıkanmış Amerikancılarca şekillendirilmiştir. Bu akademisyenlerin bir kısmı, "bir çok insan böyle sanıyor" diye kendince daha uygun bulmuş olabilir. Ama önemli bir kısmı yalancıdır. Cahil değil, yalancıdır. Amerika hakkında yazıp çizdiklerine ve Türkiye'nin sorunlarına Amerikan bakış açılı çözümler üretmelerine bakarsanız, bunun böyle olduğunu görürüsünüz. Amerika'nın Türkiye'deki elçileri (daha doğrusu ajanları) olmak üzere eğitilmişlerdir. Açıklayalım.

Hiç bir antropolog, Beyaz ırktan Türkler ile Mongoloid halkların (mesela Kırgızlar) aynı ırktan olduğunu söylemez. Bu karmaşanın temelini N. Atsız gibi sözde Türkçüler atmıştır. Bunu söyleyene de gülerler. Sadece antropologlar değil, doktorlar da güler. Çünkü bazı

hastalıklar bazı ırklara özgüdür ve daha sık görülür. Covid dönemi tartışmalarından da hatırlayacağınız gibi, her ilaç her ırka aynı etkiyi göstermez. Atatürk ise "ırk" tanımını doğru kullanıyordu, çünkü "ırkın" ne olduğunu biliyordu.

Atatürk'ün yapmadığı şey ırkçılık değildi. Atatük, Türk Antropoloji Enstitüsünü kurarak ve binlerce kişi üzerinde ırk çalışmaları yaptırarak yeteri kadar ırkçılık yapmıştı zaten. Üstelik bununla da kalmamış, o dönem okullarda "ırkın önemi ve Türkler" konusunu işleyen bir sürü de ders koydurmuştu.

Atatürk'ün yapmadığı "Etnik milliyetçilikti". N. Atsız gibilerden farklı olarak, "Lazı, Çerkesi, Anavutu, Gürcüyü ve Boşnaki dışlamamıştı. Atatürk'e "kültür milliyetçisi" denmesinin nedeni budur. Sözde

"Etnik Alman milliyetçiliği" ve sözde "Fransız kültür milliyetçiliği" tanımları 2. Dünya Savaşı döneminde uydurulmuştur. Bu kavramları, sonrasında sözde Türk milliyetçilisi Turancılar, ve faşizme karşı çıkan sözde komünistler de sahiplenmiştir.

Sözde Alman ve Fransız tipi ulusalcılıklar olduğu tezi (aslında iddiası) boşuna değildir. Amaç, Avrupa'da Amerikan tarzı, çok ırklı devletler yaratmak ve ulus devletleri çökertmektir. Avrupa ve Amerika'daki "Alternatif Sağ" yayınları okursanız "Great Replacement"ın ne olduğunu görürsünüz.

"Alternatif Sağ" dedik, ama bu aslında gerçek "Klasik Sağcılık" tır! Normal bir muhafazakar, sırasıyla kendi ırkını ve ulusunu korumak ister. Tabii ki kendi doğal kaynaklarını fabrikalarını vs' de. Normal olmayan, "Merkez Sağcılık" iddiasında olan birinin ülkesine Afrikalı, Arap vs doldurup, bankalardan fabrika, tarla ve madenlere kadar hepsini yabancılara satmasıdır!

Başkurt kökenli olup sonradan Türk vatandaşı olan Turancı tarihçi Zeki Velidov (Velidi Togan), Orta Asya'dan göçlerle ilgili Reşit Galip'e yaptığı itirazlar neticesinde Atatürk'ün ve Türk Ulusalcılarının tepskisi ile karşılaşacak, ve üniversitedeki görevinden istifa edip Viyana'ya gitmek zorunda kalacaktır.

1932'deki Türk Tarih Kongresi'nde de resmi Türk tarih tezine muhalefet eden Zeki Velidov, ancak Atatürk'ün ölümünden sonra, 1939'da Türkiye'ye gelebilecektir.

Mehmet Fuat Köprülü de kabul etmediği bu tarih tezini eleştirmiş, ve yine 1932 yılında, ünivesitedeki görevini bırakmak zorunda kalmıştır. Aynı dönem onun asistanlığını yapan N. Atsız ise görevinden alınmış

ve Malatya'da bir okula Türkçe öğretmeni olarak sürülmüştür. Daha sonra ise Atatürk'ün de desteklediği Türk Tarih Tezini, yayınladığı Orhun dergisinde eleştirmiş, bunun üzerine de Orhun dergisi kapatılmıştır. Sırf Turancı bir Atatürk yaratmak adına bu olaylar tarihten silinmiştir. Fuat Köprülü'nün bu dönem neden üniversiteden ayrıldığını biyografisi ile ilgili sayfalarda bile bulamazsınız.

Bulabileceğiniz bir iki yer vardır gerçi. Ama onların da birinde olay çarpıtılmıştır. Atatürk'ün "ırk, tarih 32

ve ulusalcılık" görüşlerine karşı çıkan Atsız'ın nasıl tasfiye edildiği de, hayatının anlatıldığı kaynaklarda ya yer almaz, ya da çarpıtılarak anlatılır. Malum, o dönem Turancı bir Atatürk lazımdı.

Oysa N. Atsız'ın da hocası olan Rıza Nur, daha 1926 yılında Atatürk ve ile olan anlaşmazlıkları nedeni ile yurt dışına kaçmak zorunda kalmış, Atatürk'ün ölümüne kadar da Fransa ve Mısır'da yaşamıştır Peki bu durumda: "Türküz, Türkçüyüz, Atatürkçüyüz" sloganı atmak ne kadar doğrudur?

Türk Milliyetçiliğinin Sinsi Düşmanları

Turancılık, Osmanlı düşünce sistemi içinde şekillenmiş bir ideolojidir. Evet, Turancılık ve Doğu'ya yayılma fikri, her ne kadar Türkçü motifler ile süslenmiş olsa da, Osmanlıcı-İslamcı bir temele dayanıyordu. Yahudilerin bu ideolojiyi bir kısım Türk'e benimsetebilmelerini sağlayan da bu oldu. Bu hareket, esas insan kaynağını tarikatlardan devşirdi. Bir tarikata bağlı olmayan üyelerini de Ülkü Ocaklarında, Türk İslam Sentezi ideolojisi doğrultusunda eğitti. Özellikle Nakşibendilik ile yakın bağlar kuruldu, çünkü bu tarikat Orta Asya'da da çok etkindi. Ve Amerika, bu tarikat üzerinden Sovyet Rusya'ya nüfuz edebileceğini hesaplıyordu. Bu sözde milliyetçi hareketin partisi, kuruluşundan itibaren Amerikalılar ve CIA tarafından finanse edildi, eğitildi ve yönlendirildi. Türkeş başta olmak üzere bir kısım lideri ise zaten çok daha önceleri, daha öğrencilik dönemlerinde Amerikan Harp Okulları'nda eğitilmişlerdi. Türk Amerikan Yardım Komisyonu raporlarından CIA belgelerine kadar bir dizi yayında bu operasyonların bazıları açıklanıyor. Bazılarını ise Amerikalı eski işithbaratçıların çeşitli dergilere yazdıkları makalelerden veya Amerika'daki Düşünce Kuruluşları'nın raporlarından öğreniyoruz.

Aslında o dönemin aydınlarının çok küçük bir kesimini oluşturan ve Turancılığı benimseyen bu kesim, köken itibariyle genelde Türk olmayan dinci bir azınlığa dayanıyordu. Bu akımın laik yüzünü ise Türk ulusalcılığı ile ilgisi olmayan masonlar temsil ediyordu. Bu yüzden ısrarla "ümmet" sözünü de içeren

"millet" kavramını kullandılar. Dil Devrimine ve dildeki Türkçeleştirme hareketlerine karşı çıktılar.

"Atatürk çizgisinde Türk milliyetçisiyiz" diyenler bile Arapça'dan Türkçe'ye girerek dili istila etmiş

kelimelere sahip çıkıyorlar. Çünkü onlara göre Atatürk, örnek alınacak değil, kullanılacak bir liderdir.

Onu açıkça eleştirecek yürekleri olmadığı için de Atatürk'e söylemediği sözler isnat ettiler/ediyorlar.

Yukarıda Atatürk'ün Turancılık ile ilgili sözlerine ve uygulamalarına değindik. Atatürk'ün ırk üzerine araştırmalarının üzerinin nasıl örtüldüğünü de gösterdik. Bizim Atatürkçü olduğunu iddia eden fikir önderleri ve aydınların bile Atatürk'ü savunacak cesareti ve karakteri

yok iken, Yahudi kurgusu bir ideolojinin temsilcilerinden dürüstlük beklememiz de bizim hatamız aslında.

Büyük bir devlet fikrine dayanan bu ideolojinin halkın belirli bir kesimin ilgisine mazhar olmasının temelinde yatan Osmanlı'nın yıkılışı ile oluşan eziklik ve yenilgi duygularıydı belkide. Ama liderleri masum değildi. Ne yaptıklarını biliyorlardı. Ve Turancılık bir karşı devrim aracı haline geldi. Farklı ırk ve etnik kökenlerden insanların Türk olduğu iddiası ile ırk ve etnik köken birliklerinin ikisi birden devreden çıkarıldı. Türk Milliyetçiliğinin altı kasıtlı olarak boşaltıldı. Amerikan yerlilerinden Afganistan'a kadar Türk icat edildi. Hatta emekli bir generalin "Pakistanlıları bile" Türk saydığına tanık olduk bir televizyon programında. Güya Urduca Türk dil ailesinden geliyormuş.

Bugün, Turancılığa sözde karşı liberaller ve solcular bile Türkçü-Turancıların ırkçı olduğunu iddia ederler. Oysa ırk birliği olmayan iki topluluk arasında etnik anlamda bir birlik ve kardeşlik de söz konusu olamaz. Beyaz ırktan Türkler ile Mongoloid Asyalı halklar arasında bir ırk ilişkisi olamaz. Hiç bir antropolog veya doktor, birbirlerinden bu kadar farklı halkları tek aynı etnik gruptan olmak bir yana, aynı ırktan bile saymaz. Farklı ırkların, farklı sağlık sorunları vardır bir kere. Kalıtımsal hastalıklar bir yana, bir ırk için uygun olan ilaç başka bir ırk için zararlı bile olabilir. Türkiye'de bile bunu kontrol edebilirsiniz. Gidin bir tip fakültesi 1. sınıf biyoloji kitabı alın. İlk öğreneceğiniz, Irk olgusunun byolojik bir kavram olduğudur. Yani ırkın oluşumunda havanın, güneşin, vs bir ilgisi yoktur.

Yani iklime göre ortaya çıkan bir şey değildir ırk. Hamile kalınca da, gidip genetik bir test yaptırın olası kalıtımsal hastalıkları için çocuğunuzun. Oraya da ırkınızı yazarlar. Sık dursun diye değil, Irk bir gerçek olduğu için. Bu arada, yeni antropoloji kitapları ırkın uydurma olduğunu söyler, o ayrı. Çünkü amaç beyin yıkamaktır. Ama tıp gibi "hayatın" söz konusu olduğu durumlarda saçmalamaya, masallara ve propagandaya yer yoktur.

Bu yazdıklarımız yüzünden "ırkçı" olduğumuzu iddia edenler olacaktır. Ama siz aldırmayın. Karısı Hint kökenli Amerikan Başkan yardımcısı J.D Vence'in, sevgilisi Sri Lankalı olan AFD eski başkanı ve yeni şansölye adayı Alice Weidel'in bile aşırı sağcı (ne demekse) ve ırkçı olduğunu iddia eder bu tipler.

Bazı Türk gazetecileri okuyunca nasıl bu kadar hadsiz ve utanmaz yalanlar söylediklerine şaşmamak elde değil . Bunlarınki cehalet değil,

düpedüz ABD derin devletinin ajanlığını yapıyorlar; eski günlerin özlemi ile herhalde. Ama Trump USAID'i kapattığına göre, bunların da arpası kesildi artık. Hemen değil, ama Trump'ın başarısına göre sesleri daha az duyulacak. Tabii Soros ve türevleri fonlamaya devam etmez ise.

Hayır, biz ırkçılık yapmıyoruz. Kimsenin diğerinden üstün olduğunu savunmuyoruz. Biz "eşit değil, farklı" diyoruz. Ortaya koymak istediğimiz, ırksal farklılıkların gerçek olduğu ve Türkler ile Orta Asya'nın Türki halklarının aynı soydan olmadığı, kardeş veya akraba olmadıkları. Biz Amerika gibi soysuz, köksüz, kültürsüz ve tarihsiz bir toplum yaratılmasına karşıyız.

TURANCI MİLLİYETÇİLİĞİN HAKİM MİLLİYETÇİ ANLAYIŞ

OLMASINA KATKI SAĞLAYANLAR

Bu sözde milliyetçilik, Alman paraları ile kök saldı. 1. Dünya Savaşı'ndan önce ve bu süreçte; ama özellikle 2. Dünya Savaşı döneminde, Türkiye'deki Turancılara ciddi destek sağladı. 2. Dünya Savaşı sırasında, 1939-1944 yıllarında Nazi Almanyası, Türkiye Başkonsolosu olan Von Papen aracılığı ile Turancılara 3 milyon Reichsmark, bugünkü değeri ile 20 milyon Avro yardım yaptı.

Soğuk Savaş döneminde ise Turancı milliyetçilik, Amerika'nın hem finansal, hem de eğitim desteğini kazandı. Amerikalılar da, Türk milliyetçiliği yaptığını iddia eden Turancılara (sonrasında Ülkücülere) milyonlarca dolar para verdiler. Amerikan desteği bununla da sınırlı kalmadı. Çok partili yaşama geçilmesi ile birlikte iki parti kuruldu. Bunlardan birisi, Alpaslan Türkeş'e ve Turancı kesime yakınlığı ile bilinen, Başkanlığını Osman Bölükbaşı'nın yaptığı Cumhuriyetçi Millet Partisi, diğeri ise Anadolucu çizginin temsilcisi; başkanlığını Türk milliyetçisi Remzi Oğuz Arık Türkiye Köylü Partisi idi. 1952 yılında kurulan Türkiye Köylü Partisi, hızla büyümeye başladı. Faşizme uzak olsa da, programında İspanyol falanjizmini andıran unsurlar vardı. Köylüye büyük önem veriyordu. Parti hızla örgütlenip güçleniyordu. 1954 seçimlerinde önemli bir başarı elde etmesine kesin gözüyle bakılıyordu.

Seçim çalışmaları için yurdu geziyordu. Ankara'ya gitmek için bindiği uçak hava infilak etti. Böylece Türkiye'de siyaset yeniden dizayn edildi. Başkanının ölümünden sonar toparlanamayan Türkiye Köylü Partisi, 1954 seçimlerinde başarısız oldu. Bu süreçte Turancılar Amerikan desteği ile daha da güçlendiler. Bu Türkiye'deki esrarengiz ölümlerin de başlangıcı kabul edilebilir. Bu tarihten sonra Türk politikasında etkin olan, veya olabilecek bir çok kişi; vali, eski bakan, gazeteci, general ve politikacı esrarengiz trafik, uçak ve helikopter kazalarında öldü. Bazıları alenen cinayete kurban gitti.

Orta Asya halklarının Türk olduğu iddiasını savunan çok sayıda Turancı yayın basıldı. Aslında bu halklardan bazıları Çinli ve Moğollar ile karışıp asimile olmadan önce gerçekten Türktü. Ama o dönem bitmişti. Yine de bu yönde yayınlar yapıldı, sözde bilimsel araştırmalar yayınlandı. Türk ABD

işbirlikçisi akademik çevreler de bunlara önemli katkı sağladı. Aslında daha İsmet İnönü zamanında, 1943 yılından başlayarak tarih kitapları değiştirilmeye başlanmıştı. 1949 yılında Amerika ile imzalanan

Fullbright Anlaşması ile ise Türk Milli Eğitimi tamamen Amerikalılar'a teslim edilmişti. Türk tarihi yeniden yazıldı. Atatürk döneminin tarih kitaplarında da elbette hatalar vardı. Mesela, Asya Hunları Türk Kabul edilmişti. Fakat 1945 yılında yapılan araştırmalar, Asya Hunları'nın Hun ve Türk olmadığını ortaya koymuştu. Asya Hunları'nın Türk olmadığı kabul edilirse Türk tarihini Avrupa'da kurulan ilk Türk devleti olan Avrupa Hun İmparatorluğu'ndan, daha doğrusu gerçek Hunlar'dan başlatmak gerekiyordu. Sözde Türk akademisyenleri, ya bu konuda yapılmış tonla yayını okumayacak kadar tembeldiler, ya da çok meşguldüler.

Oysa 1945'lerden itibaren, Otto Maenchen-Helfen'in çalışmaları ile başlayan süreçte Asya Hunları diye bir şey olmadığı, bunların devrik bir Çin imparatorunun liderlik yaptığı göçebe barbarlar olduğu, ve adlarını liderlerindean alarak "Şunnu veya Çuhunnu" olduğu biliniyordu. Çünkü Lord Xia/Şa'nın soyundan gelen Chunwei (Cunvey) tarafından kurulmuş bir devletti. Hem bu adın telafuzunun "Hunnu"

olarak yapılması hataylıydı, hem de sonraki genetik araştırmaların gösterdiği gibi bunların Türk kabul edilmesi hatalıydı. Bizim "Mete" diye çevirdiğimiz adamın adı "Modu Şanyu" bile değildi. 冒顿单于

yani "Mào Dùn Chán Yú" idi. Mao'yu tanıdınız mı? Mao Zedung, yani Mao Tse Tung! Mao Tse Tung'dan Mao Zedung çıkaran Türk dili, Mao Dun'u da "Modun" yapıvermişti. Ama o zaman "odun"

gibi oluyordu. Bu yüzden de "Motun" dediler. Sonra ise Mete'ye çevirdiler. Onun babası T'ou-man (İngilzce söyleniş), Çincesi ise 头曼 "Hóu màn" yani Ho Man'da oldu size Teoman. Ho i Ş Min'i bilir

misiniz? Vietnam'ın kurucu lideridir. İşte size Mongoloid Şunnu İmparatorluğunun Türkleşmesinin kısa tarihi. Google'da genel arama yapmayın. Çünkü yayında olan sitelerden alıyor verileri. En çok yayınlanan veriler çıkıyor karşınıza yani. Amerikan tarihine baktığınızda nasıl Amerikan sitelerinden derlediği bilgileri veriyor, bu konuda da AI de referans olarak Türkiye'de yayınlanan sitelerden aldığı bilgileri özetliyor. Bu yüzden, Otto Maenchen-Helfen ve Hunlar falan diye isim ve detay vererek arayın ki, karşınıza makaleler çıksın. AI özet yapsa da çalışmayı referans alsın. Bu bir yana, kitabın sonundaki

"Kaynakça" da daha detaylı ve uzun olarak var Çunhuların kim olduğu. Google'a boş verip oradan da bakabilirsiniz. Hatta o

kaynakları okumanınızı öneririz. Zaten oradaki bilgileri tek tek araştırmaya başlayınca daha neler göreceksiniz de, neyse.

36

TÜRKLERİN ANAVATANI: DOĞU AVRUPA

Türklerin ana vatanının Orta Asya olduğu tezi doğru değildir. Evet, Türklerin atalarını oluşturan halk, Orta Asya'da ortaya çıkmış olabilir. Ama aynı şey Almanlar, Ruslar ve diğer bütün Avrupa halkları için de geçerlidir. Çünkü Orta Asya, sadece Türklerin değil, bütün Avrupalıların, Beyaz ırkın atasının ortaya çıktığı yerdir; ve Aryanlar/ Beyazlar Orta Asya'dan çıkıp dünyanın çeşitli yerlerine yayılmışlardır.

Son büyük göçleri ise M.Ö 2000'li yıllarda Hindistan'a olmuştur. Bugün Hindistan'da kurulan ve "renk"

anlamına gelen Kast sistemini kuranlar da onlardır. Hint Vedaları'nda da Aryanların, Hindistan'ın koyu tenli yerli halkları Dravidlerin savaşı anlatılır. Ancak M.Ö yaklaşık 5. yüzyılda Budizmin ortaya çıkması, ve yine M.Ö 261'de Hint İmparatoru Ashoka'nın Budizmi benimsemesi ile "kast sistemi"

sarsılmış, ve zaman içinde Aryanlar Hindistan'ın yerli hakları ile karışarak büyük ölçüde melezleşerek ortadan kalkmışlardır. Kat sistemine ikinci darbeyi ise 1200 ve 1300'lerdeki Moğol istilaları ile almıştır.

Bugün Hindistan'da, Aryanlar'dan geriye, dillerinden başka hiç bir şey kalmamıştır. Aryan dillerinin, özellikle 1950'lerden itibaren Hint-Aryan diye nitelenmesinin nedeni budur. Bu nitelemenin arka planında ise "ırk alejisi" yer almaktadır. Hint-Avrupalılar'dan kast edilen aslında "Beyazlar," o dönemki yaygın kullanım şekli ile "Aryanlar" idi. Hint Vedaları'nda, Orta Asya'dan çıkan Aryan boylarının M.Ö

2000'li yıllarda Hindistan'ın koyu derili halkı ile savaşı anlatılır. Hindistan'ı feth eden Aryanlar "renk"

anlamına gelen "kast" sistemini kurarlar. Aryanlar, kültür ve dillerini Hindistan'ın yerli ve kara derili halkı Dravidler'e kabul ettirir ve Hindistan'da egemenlik kurarlar. ncak M.Ö 500'lerde ortaya çıkan Budizm kast sistemini sarsar. M.Ö 250 yılında, Hindistan'ın önemli bir kısmını kontrol eden İmparator Ashoka Budizmi kabul eder ve kast sistemi sarsılır. Karma evlilikler başlar. Kast terimi, "ırk, soy, cins"

ve aslen "saf veya karışmamış (stok veya cins)" anlamına gelen Portekizce ve İspanyolca "casta"

kelimesinden türemiştir. Aslen Hintçe olmayan bu sözcük, İngilizce ve diğer dillerde yaygın olarak kullanılmaktadır. Batı'da ise 1950'lerden itibaren ise Kast = Irk ilişkisi eleştirilmeye başlanır. Bugün artık kast ile ırk arasında bir ilişki olmadığı iddia edilmektedir. Kast sözcüğünün Hintçesi ise "varna ve jati"

dir. Hint bağlamında "Varna" kelimesi tam anlamıyla "renk" veya "dış görünüş" anlamına gelir. Jati ise soy anlamında kullanılır, ve içine doğulan soyu belirtmek için kullanılır. Yani İspanyol ve Portekizler

"kast" sözcüğünü tercih ederken hata yapmamışlardır. "Kast" sözcüğünün kullanımında bir hata yoktur.

1978'de Çin'deki Tarım Havzası'nda bulunun, ve M.Ö 2100-500 arasından kalma mumyalar da, Beyaz ırktan insanlara aittir. Ve bunlardan biri de "Türklerin Büyükannesi" olarak da nitelenen "Lolan Güzeli"

mumyasıdır. Beyaz tenli, renkli gözlü ve kızıla çalan saçları vardır.

Bu tarihten sonra Orta Asya'daki Türk varlığı tartışmalıdır. Mongoloid Şunnu'ların Türk olduğunun düşünülmesinin temelinde eski Çince'de Şunnu olarak telafuz edilen 匈奴 (Xiongnu), yani Şunnu sözcüğünün kasıtlı veya yanlışlıkla "Hunnu" olarak tercüme edilmesi yatar. Leon Cahun'un Yahudi olduğu, ve Yahudilerin bu dönemden bugüne uzanan çalışmaları göz önüne alındığında bunda bir kasıt olması muhtemeldir.

Çin tarih kayıtlarında (Wu'nun Kitabı M.S 258) Çanvey adı Şunnu adı ile özdeştir. Batılı tarihçilerin de, bir dönem ses benzerliğinden dolayı “Hunnu” diye telafuz ettiği bu devletin gerçek adı Şunnu Devletidir ve Türkler ile ilgisi yoktur. M.Ö 94 yılına ait Sima Çiyen yazmaları, Çanvey'in Şia (Xia) Hanedanının kurucusu Büyük Yu'nun soyundan geldiğini ve Şia (Xia) Hanedanının son imparatoru Jie'nin (Çey) oğlu olduğunu yazmaktadır. Çanvey ve Şunnu adları bazen birbirlerinin yerine kullanılmaktadır. Şia Hanedanı yıkılıp yerini Şang Hannedanlığına bıraktıktan sonra Çanvey, kendisine sadık olanlar ile birlikte kuzeye çekilmiş ve kuzeydeki kabileleri egemenliği altına alıp birleştirerek 37

Şunnu İmparatorluğunu kurmuştur.

M.Ö 200 yılında ortaya çıkan bu döneme ait tarih kroniklerinde bu halk “Xiongnu” olarak anılmaktadır.

“Xiongnu” iki farklı sözcükten oluşan birleşik bir sözcüktür. “Xiongnu” adı Çince'de “Çunnu” veya

“Şunnu” olarak okunur ve anlamı Avrupalılar'ın “Hun” adıyla kast ettikleri çok farklıdır. Çunnu sözcüğü eski Çince de “vahşi köle” anlamına gelmektedir. Bu dönemi anlatan Çin Büyük Yazmalarında (Sima Qian) Çunnuların Xia Hanedanın son imparatoru Çye'nin oğlu Çunvei'nin soyundan geldiği yazılıdır. Yanlız tarih kayıtlarının bize söylediği bir başka şey daha vardır: Şunnu İmparatorluğu, çoğunlukla mongoloid halklardan oluşsa da, imparatorluğa bağlı az sayıda da olsa Aryan ırkından bazı boylar da vardır. Son dönemde elde edilen kanıtlar, bu halkın büyük çoğunluğunun mongoloid sarı ırka mensup olduğunu doğrulamaktadır. Genetik biliminin ortaya çıkmasından sonra yapılan incelemeler bu devlet nüfusunun %94'ünün mongoloid halklardan oluştuğunu göstermektedir. Ancak Çunnu/Şunnu devletinin halkı arasında Beyaz ırktan halklar da vardır. Her ne kadar bu halkların kökeni üzerinde tartışma olsa da bu beyaz azınlığın en azından bir dönem bu imparatorluğu yönettiği düşünülmektedir.

Şunnu Devletini oluşturan kabileler federasyonunun bir parçası olan bu Aryan halkların bir bölümünü ise Türklerin, yani Tiele boylarının oluşturduğu iddia ediliyorsa da, bu konuda kesin kanıt yoktur. Evet, bu imparatorluk içinde etkin olan küçük bir Aryan azınlık vardır. Ama bunların Türk olup olmadığı henüz netlik kazanmamıştır. Ayrıca Çoğunluğu Sarı ırktan, mongoloid insanlardan oluşturan bu devlette bulunan az sayıdaki Aryan'ın, farklı boylardan olabileceği de düşünülmektedir. Kesin olan, Şunnu'nun büyük çoğunluğu mongol halklardan müteşekkil bir imparatorluğu olduğu, ve Türk olmadığıdır. Zaten Şunnu sözcüğü eski Çince'de "vahşi köle" anlamına gelmektedir ki, Türkler'e bugüne kadar böyle aşağılayıcı bir isim takan olmamıştır.

Beyazların çoğu, M.Ö 200 yılında artık Orta Asya'yı terk etmiş olsa da, bölgenin tamamen mongoloid halkların kontrolüne geçmesi ve bölgedeki Beyaz ulusların asimilasyonu M.S 7.-8. yüzyıla kadar gerçekleşmeyecek, ve Beyazlar bölgedeki varlık ve etkinliklerini koruyacaklardı.

Asya Hun yalanı, 80 yılı aşkın süredir Türkler'e söylenen yalanlardan ilkidir. Çünkü dediğimiz gibi, 1945'ten itibaren Hunnu'nun aslında Şunnu olduğu bilinmektedir. Ama Hunnu yalanında ısrarın nedeni nedir? Türklere Orta Asya'lılar imajı vermek ve böylece hem Türkleri, hem de diğer Avrupa halklarını

"ırkların karışmasının normal olduğuna, çünkü zaten bizzat kendilerinin soysuz ve melez olduklarına ikna etmekti. Bir diğer amaç

ise Türkleri, Batı ve kendileri adına Sovyet Rusya'ya karşı mobilize etmekti. Bu yüzden de, ne Otto Maenchen-Helfen'in "sözde Asya Hunları" ile ilgili çalışmaları, ne Türklerin Çinliler ile ilk kez M.S 600'lerde karşılaştığını söyleyen Denis Sinor gibi tarihçilerin çalışmaları, ne de bu halk üzerinde yapılan genetik testlerin sonuçları Türkiye'de hiç bir zaman açıklanmadı. Ve söylenen yalanlar, saklanan gerçekler bunlar ile de sınırlı değildir.

Türkler, Avrupa kayıtlarına daha M.S 43 yılında girmişti. Romalı bir coğrafyacı olan Pomponius Mela M.S 43 yılında Bilinen Dünyanın Haritası'nı yayınladığında Azov (Azak) Denizinin kuzeyindeki bölgeyi “Turcae” olarak adlandırmıştı. Latince bir sözcük olan “Turcae” sözcüğünün okunuşu ise

“Turkaaya” dır. İngilizce'de Yaşlı Pliny olarak bilinen Gaius Plinius Secundus da yine Doğanın Tarihi adlı 37 ciltlik ansiklopedisinde "Tyrcae" olarak, Latince okunuşu “Türkaay” sözcüğüne benzer sekilde

“Tuirkaay” olarak adlandırmıştı. Bu “y” harfi aslında Latince'de olmayan, daha çok Grekçe'den Latince'ye geçen kelimelerde yer alıyordu. Bu kelimenin de aslı Grekçe “Toûrkoi” den geliyordu ve yaşlaşık olarak “Tourkiy/Turkoi” şeklinde telafuz ediliyordu.

Mesela Türklerin Avrupa tarih kayıtlarına girmesi M.S 1. yüzyıla kadar uzanmaktadır. Roma ve Bizans kayıtlarında Türklerin vatanı olarak Azov Denizi'nin kuzeyi, Ukrayna Pripyat bölgesi ile Kuzey Kafkasya’nın Kuban şehri çevreleri verilmektedir.

Yani ilk Türk devleti, sanıldığının aksine Asya'da değil, Avrupa'da kurulmuştur. Tarihte Türk Devleti olarak bilinen ilk devlet Avrupa Hun İmparatorluğu'dur (M.S 370). Asya'da kurulan ilk Türk devleti ise Büyük Hun İmparatorluğu (M.Ö 200) değil, Göktürk Devleti'dir (M.S 552) ve Avrupa Hunları'nın yıkılmasının üzerinden ancak 80-100 yıl geçtikten sonra kurulmuştur. Bugün çok Türk, ilk Türk devletinin M. Ö 200 yılında Orta Asya'da kurulduğunu sanır. Oysa Asya'da bir Türk devletinin kurulması için beş yüzyıl daha geçmesi gerekecektir.

İlk Türk devleti olan Avrupa Hun İmparatorluğu'nun kuruluşu M.S 370 olsa da, Türklerin Avrupa'daki tarihi çok daha eskilere, İsa'nın doğumundan çok öncesine uzanır. Her ne kadar tam bir tarih vermek mümkün olmasa da Türklerin Avrupa'daki tarihi Azov Denizi'nin kuzeyindeki bölgeye Türkiye adını verdirecek kadar eskidir. M.S 1. yüzyılın başlarında, 43 yılında, Romalı coğrafyacı Pomponius Mela

Situ Orbis (Dünyanın Durumu) adlı ansiklopedik çalışmasını yayınlar. Mela, Azov Denizi'nin kuzeyindeki bu bölgeyi “Turcae/Türkae” yani Türkiye olarak adlandırır. Mela'dan otuz yıl sonra yine yine bir başka Romalı, Romalı, doğa bilimci Gaius Plinius Secundus M.S 77 yılında yazdığı Naturalis Historia (Doğal Tarih) adlı eserinde bu bölgede yaşayan halklardan bahsederken bu halklar içinde

“Tyrcae” yani Türkler'i de sayar. Bu çalışmalarda herhangi bir Türk boyunun adı verilmemektedir.

Ancak Romalı tarihçilerin yazılarından anlaşıldığı kadarıyla Türkler bu dönemde Belarus ile Ukrayna sınırındaki Pripyat bataklıkları bölgesi çevresi ile Kiev ve arasında yaşamaktadır.

Bir Türk boyundan ilk kez söz edilen çalışma ise M.S 98 yılında Romalı tarihçi Tacitus'un yazdığı de Origine et Situ Germanorum (Almanların Kökeni) adlı eserdir. Bu çalışmada ilk kez Hunlar'dan bahsedilir. Tacitus, Kuzey Kafkasya'da yaşadığını söylediği Hunların anayurdu olarak da yine bu bölgeyi ve Kuban kentini gösterir. Hun adı, yine aynı yüzyılda yaşamış Romalı gezgin Dionysius Periegetes'in yazdığı de Situ Orbis Habitabilis (Yaşanan Yerkürede Durum) adlı faklı ülke ve halklar hakkında bilgiler verdiği kitabında da geçer. Periegetes, Kuzey Kafkasya'yı ve burada yaşayan insanları anlatırken burada yaşayan insanlardan “Hunlar" diye söz eder. Türkler'den bahseden bir başka Romalı ise Helen (Yunan) asıllı Claudius Ptolemy'dir. Bir doğa bilgini, astronom ve coğrafyacı olan Ptolemy M.S 2. yüzyılda Pontus Steplerinin (bugünkü Ukrayna ve güney Rusya) halklarını sayarken Hunlar'dan da bahseder.

Sonraki yıllarda Türk adı Bizans İmparatoru VII. Flavius Porfirogennetos'un 952-959 yılları arasında yazdığı de Administrando Imperio (İmparatorluğun Yönetimi Üzerine) adlı eserinde ve genelde Macarlar (Hunlar değil) ile ilgili olarak geçer. Ancak Macarlar'a “Hun” dendiği de olmuştur. de Administrando Imperio'da Sırpların, “Türkiye'nin diğer tarafında, bugünkü Çek Cumhiriyeti sınırları içinde yer alan Bohemya bölgesinde yaşadıkları” yazar. Burada “Türkiye'nin diğer tarafı” sözü ile kast edilden Macaristan Krallığı'dır. Yine Macaristan'daki kilise örgütünden bahsedilirken “Türk Metropolitlği” ifadesi kullanılır.

İmparatorun eserinde Türklerin diğer halklar gibi prensleri veya lordları olmadığını ve voyvodolar tarafından yönetildiklerini yazar ki, bu da Türk tarihi ile ilgili ilginç bir bilgidir. Çünkü bu ünvan daha sonraları Slav halkları tarafından yaygın olarak kullanılacak olan bir ünvandır.

Bu çalışmada, Hazarlar da dahil, yedi Türk boyundan bahsedilir. Bu bilgilerden anlaşıldığına göre artık bir Türk kimliği ve dili ortaya çıkmıştır ve ortaya çıktığı coğrafya da Balkanlar'dır.

Roma İmparatorluğu tarihçilerinin aktardıklarından Türklerin en az 2000 yıldır Avrupa'da olduğu ve daha o dönemde Avrupa'da yoğun bir Türk nüfus yaşadığı anlaşılmaktadır. Üstelik artık bir Türk kimliği (ve dili) ortaya çıkmıştır ve ortaya çıktığı coğrafya da Doğu Avrupa'dır. Türk toplulukları ise Balkanlardan Ukrayna ve Rus steplerine, Ural dağlarına kadar uzanmaktadır. Yani Türklerin anayurdu Orta Asya değil, Doğu Avrupa'dır. Tarihte Türk adıyla bilinen ilk devlet de Göktürkler değil, Avrupa 39

Hunları ve onların devamı olan Macarlardır. Ve tabii Avrupa'daki son Türk devleti olan Hazarları 'da unutmamak gerekir ki, ona da değineceğiz. Zaten Türk tarihine baktığımızda Hunlar'dan Avarlar'a, Oğuzlar'dan Selçuklular'a kadar çoğu Türk devletinin Kafkaslar ile Balkanlar arasında kurulduğunu görürüz.

Türklerin Avrupa'dan Sürülmesi

Anadolu Türkleri'nin tarihi de sanıldığı gibi Orta Asya'dan gelen Türk boyları ile başlamaz. Elbette Kafkasya'dan Azov Denizi'nin kuzeyine kadar geniş bir coğrafyaya yayılan Türklerin Batı Avrupa'ya ilerlemeleri Hunlar zamanında Roma, Avarlar zamanında ise Frank orduları tarafından engellenmiş ve Türkler geldikleri Avrupa Rusyası'na geri dönmek zorunda kalmışlardır. Bu topraklarda ise artık giderek artan ve birliğini büyük ölçüde sağlamış bir Slav nüfus vardır. Bu durum Türklerin bir kısmının Bizans İmparatorluğu'na sığınmasına, çoğunun ise Kafkasya'ya yönelmesine yol açacaktır.

Kafkasya'daki anayurtlarına dönen Hunlar ve Azov Denizi çevresindeki yurtlarını terk etmek zorunda kalan Türkler, o dönem halen Kafkasya'da yaşayan Hazar Türkleri ile birleşerek Selçuklu ve Türkiye Cumhuriyeti'nin de öncüsü olacak Hazar Devleti'ni kuracaklardır. Türklerin bir kısmı ise Kafkaslar'ın kuzeyinde Kuman-Kıpçak (Kumçak) Devleti'ni kuracak, Kumçaklar'ın Asya'daki kolu ise Hazar Devleti'nin kuruluşu, Türkler'in Anadolu'yu yurt edinme öyküsünün de başlangıcıdır aslında.

Selçuklu'ya Orta Asya'dan gelenler de vardır. Çünkü Hazar devletinin yıkılmasından sonra Hazarların bir kısmı Orta Asya'ya geçerek Göktürk devletini, diğer kısmı ise Balkanlar'a giderek Avar İmparatorluğunu kurmuşlardır. Aslında Oğuz Yabguluğu, Hazar İmparatorluğu'nun en doğusunda, Hazar Denizi kıyılarında bir beylik

veya eyaletti. Büyük Selçuklu Devleti'ni temelleri, Oğuz Yabguluğu içindeki güç mücadelesini kaybeden Selçuk Bey ve destekçilerinin Rey kentine gitmesi ile atıldı. Bu devletin nüfusunun bir kısmını Oğuz Yabguuğundan gelenler (dolayısı ile Hazarlar) oluştursa da, Doğu Avrupa'dan Orta Asya'ya geçen Göktürk (İskit/Saka) ve Kuman Türkleri'de bu imparatorluğa katılarak Selçuk devletinin Türk nüfusuna eklendiler. Yani Türklerin Orta Asya'dan Anadolu'ya gelmesi söz konusu değildir. Çünkü gördüğümüz gibi, Orta Asya'dan gelenlerin kökeni de Orta Asya değildi.

Sonrasında ise Büyük Selçuklu'yu Anadolu Selçuklu Devleti, onu da Osmanlı İmparatorluğu izleyecektir. Türk tarihine bu perspektiften bakınca Türklerin 650 yılından bugüne kadar kesintisiz olarak 1350 yıl süren bir devlete sahip olduğu, bu devletin sınırları ve yönetim biçimi değişse de ırksal yapısının değişmediği görülür.

Göktürkler

“Türkler Beyaz Alpin Irkına mensuptur... Alpin ırkının diline, eski deyişiyle Turani dili dendiğini, oysa bu dilin isminin Türkçe olduğunu unutmamak gerekir... Prof. Elliot, Alp adamlarının (yani Türkler) Türk dilini Avrupa’ya yaydığını söylüyor... Mademki Alpin Irkın dili Türkçe’dir. Mademki Alpin Irk, yani Türk Irkı dünyaya yayılmıştır, o halde gittikleri ve halklarıyla temas ettikleri her yerde, Avrupa’da ve Asya'da Türk dilinin izlerine rastlamak normaldir.” (Türk Irkı ve Türk Dili, Türk Antropoloji Mecmuası, No:13, 1932)

Orta Asya'da kurulan ilk Türk devleti olan Göktürkler'in kurucusu olan Aşina boyunun kökeni veya Orta Asya'ya tam olarak ne zaman geldiği aslında bilinmemektedir. Gerçekte bu konudaki tahminler speküslasyondan ibarettir. Ancak kesin olan bir şey vardır. Göktürlerin anayurdu Orta Asya değildir.

Göktürklerin (ve Aşina boyununun) kökeni olarak Orta Asya'nın gösterilmesi bir kaç nedenden mantıksızdır. Öncelikli problem, bizzat Aşina tanımının kendisiyle ve Aşinaların kim olduğu ile ilgilidir. Çünkü o dönemde Çin kayıtlarında Aşina adıyla anılan birden fazla halk vardır ve hepsi de farklı bölgelerde yaşamaktadır. Çin tarih kayıtlarına göre Aşina adı verilen bu topluluklar, 40

Moğolistan'ın doğusundan, eski Çunhu İmparatorluğu'nun kuzeyine ve batısına kadar birbirlerine farklı bölgelere yayılmışlardı. Yani aynı tarihlerde birbirlerine binlerce kilometre uzaklıkta yaşayan ve Aşina adıyla anılan bir çok topluluk vardı. Çünkü o dönemde Aşina adı bağımsız savaşçı topluluklarını tanımlamak için kullanılıyordu. Yani Göktürleri kuran Türk boyu (belki rastlantı sonucu, belki de göçebe paralı askerler oldukları için) bu adla anılan bir Türk boyudur. Anlattıklarımızdan da anlaşılacağı üzere Aşina adı bir ulusun veya bir halkın adı değildir. Aşina adına bugün yüklenen anlam tamamen bir varsayım ve yakıştırmadır.

Göktürklerin kurucusu olarak Aşinaların referans alınması bile başlı başına bir sorun olabilir. Çünkü eldeki veriler Türk kökenli Aşinaların birden bire ortaya çıktığını göstermektedir. Tarihçilerin bunları bir halk grubuna bağlama çabaları ise yukarıda da açıkladığımız nedenlerden dolayı zorlamadır.

Tarihçiler, Göktürklerin kurucusu olan Aşina boyu için Juan Juan'lardan kaçan bir halk olan Aşinalıları referans alır. Bu topluluk ise yaklaşık 500 aileden oluşan küçük bir boydur. Dolayısıyla Göktürk

İmparatorluğu gibi büyük bir imparatorluğun kurucusu olmaları olanaksızdır. Çünkü Göktürk devleti, diğer Türk devletlerinden farklı olarak ırk ve kültür olarak Türkler'e bütünüyle yabancı bir coğrafyada ve bu verilere bakılırsa çok küçük bir nüfus tarafından kurulmuştur. Bu kadar az bir nüfusa sahip bir halkın Göktürk Devleti gibi geniş sınırlara sahip bir devlet kurmaları ve yönetebilmeleri mümkün değildir. Üstelik problem sadece referans alınan Aşinaların sayısı ve ırksal özellikleri değildir.

Göktürkleri kuran Aşinaların kültürü de Asyalı değildir.

Üstü örtülen bu gerçeklere, çarpıtılan bazı gerçekleri de eklemek gerekir ki, bunlardan biri de Türk tamgaları (runikleri) konusudur. Türk tamgaları, Alman ve Slav tamgalarına benzemektedir. Merak eden karşılaştırabilir. Göktürk yazıtlarında kullanınan runiklerin (tamgaların) Çin veya herhangi bir Asyalı halkın yazısı veya alfabesiyle bir ilgisi yoktur. Orhun yazıtlarında kullanılan Türk runikleri, Slav, Nordik (Norveç, İsveç vs) ve Cermen runiklerine benzemektedir. Bu da Göktürklerin dilinin Nordik veya Cermenik haklardan etkilendiğini göstermektedir. Belki de tam tersi olmuş, Cermenler ve Nordikler Türk yazısından etkilenerek adapte etmişlerdir. Bu yazının ortak coğrafyada yaşamanın ve karşılıklı etkileşimin bir sonucu olarak eş zamanlı ortaya çıkmış olduğu açıktır. Ancak kesin olan bir şey varsa o da bu yazının (Orhun) Orta Asya'ya ait olmadığıdır. Bu yazılar Avrupa kökenlidir.

Molybdomancy, yani kurşun dökme geleneği, Avusturya, Bosna-Hersek, Bulgaristan, Almanya, Finlandiya, Estonya, Letonya, İsviçre, Çek Cumhuriyeti ve Türkiye dahil olmak üzere çeşitli Avrupa kültürlerinde bulunan bir gelenektir.

Orta Asya'ya giden Türkler yanlarında sadece yazılarını değil, söylencelerini (efsanelerini) de götürmüşlerdir. Göktürk söylenceleri ile antik Roma söylenceleri arasındaki benzerlik dikkat çekicidir.

Batı'da oldukça iyi bilinen ve Türklerin de, Hun İmparatoru Atilla'nın Roma sefer sırasında da öğrendiği “Roma İmparatorluğu'nun kurucu ataları emziren kurt” söylencesi Aşina Türklerine de geçmiştir. Düşmanlarının elinden kurtulan ve daha sonra Roma İmparatorluğu'nu kuracak olan iki küçük çocuk, Remus ve Romulus'u emziren kurt söylencesinin benzer bir şekli Aşina boyunun ünlü söylencesinde karşımıza çıkar. Burada yine düşmanların elinden kurtulan ve daha sonra Aşina boyunun kurucusu olacak bir çocuk dişi bir kurt tarafından emzirilir.

Aşina boyunun (ve hatta bütün Türklerin) totem hayvanı olan kurt, İsveç/Norveç/Fin, Almanlar vs gibi Nordik halkların ve Slavların da totem hayvanıdır. Kurta Türkler kadar önem veren sadece iki halk vardır: Almanlar ve Sırplar.

Kurt, Almanlar için çeşitli devlet ve ordu sembollerinde yer bulacak kadar önemlidir. Hatta bazı ordu operasyon ve örgütlerine ad olarak verilmiştir. Örneğin, 2. Dünya Savaşını kaybedeceğini anlayan nasyonal sosyalist Almanya, müttefiklerin (bağlaşıkların) işgaline karşı bir gerilla gücü kurmuş, bu 41

örgüte “Kurtadamlar”, bu örgüte bağlı gerillalara da kurtadamlar ve kurtkadınlar adını vermiştir.

Alman kurtadam ve kurtkadınları 1947'ye kadar direnmeye devam etmiş ve bu grupların eylemleri sonucunda yüzlerce işgalci öldürülmüş, binlercesi yaralanmıştır.

Türkler kadar kurta önem veren bir başka halk ise Sırplardır. Kurt, Sırp ordu ve devlet sembollerinde de önemli bir yere sahiptir. Üstelik Sırpların totem hayvanı da bozkurttur ve Sırp mitolojisinde bozkurt Sırp soyunun atası olarak düşünülür. Tıpkı Türkler'in Türeyiş Destanı'nda olduğu gibi. Yine Sırp ve Roma'daki kurt söylenceleri ile Aşina söylencesi karşılaştırıldığında, Aşina söylencesinin Sırp ve Roma söylencelerinin bir sentezi olduğu görülür. Bir kurt tarafından emzirilen bir çocuk ve kurttan türeyen bir halk.

Burada anlattıklarımızdan da anlaşıldığı üzete totem hayvanı inancı Türklere özgü değildir, ve neredeyse bütün Doğu Avrupa halklarında vardır. Ve kurt sadece Türkler için değil, Slavlar ve Almanlar için de çok özel bir hayvandır. Hem de Göktürkler'den yüzlerce yıl önce. Bütün bunlar bir yana, Aşina boyunun ölü gömme ritüelleri de Orta Asya halklarına yabancıdır. Araştırmalar, Türklerin ölü gömme ritüelleri ile Slavların ölü gömme ritüel ve geleneklerinin aynı olduğunu göstermektedir.

Türkler, Slavlar ve Almanlar Doğu Avrupa için mücadele vermiş, kazanan ise Slavlar olmuştur. Hazar İmparatorluğunu yıkan da Rusların saldırıları olmuştur. Kiev Knezliği, Hazarlar'a 965 yılında son kez saldırmış, yenilen Hazarların bir kısmı da dağılarak farklı coğrafyalara göç etmiştir. Ama Hazarların zayıflamasında, Göktürkler, Avarlar, ve Selçuk bey gibi Hazar otoritesi ile çatışmaya giren beylerin ve voyvodaların da önemli bir etken olduğu anlaşılmaktadır.

Hazarların Yahudi olduğu iddiası ise Azeri kökenli Türk vatandaşı, ve

Turancı Ahmed Ağaoğlu'nun Siyonist akıl hocalarından biri olan Ernest Renan tarafından ortaya atılmıştır. Renan böyle yaparak, Yahudiliğin bir ırk değil, bir din olduğunu kabul ettirmeye çalışıyordu. Oysa Yahudilik, her isteyenin girebileceği bir din değildir, çünkü İbrahim ve onun soyu ile yapılan anlaşmaya dayanır.

Peki o zaman neden Türk tarihi Orta Asya merkezli anlatılıyor? Çünkü amaç hala Türkleri Orta Asya'ya göndermektir. Bu yüzden bu araştırmalar Türkiye'de ya hiç yapılmadı, ya da yayımlanmadı.

NATO'cu generallerce atanan, Fullbright eğitimli, liberal veya sözde Atatürkçü veya milliyetçi /

ümmetçi, bir kısmı mason, bir kısmı USAID fonlamalı Türk üniversite ve akademisyenleri, "Türk vatanı Orta Asya masalına" devam ettiler. Gerçi bütün Beyaz ırkın vatanı Orta Asya idi, ama bu konu da sözde Türk akademisyenleri tarafından hiç dile getirilmedi.

42

TASFİYE EDİLENLER VE TASFİYE EDENLER

İslamcıların, Türk ulusalcılığına doğuşuna katkı sağlayan herkesi Yahudilik ve masonlukla suçlaması maksatlıdır. Yahudiler ve masonlar, "özü islamcı ve ümmetçi milliyetçileri ve bütün islamcı örgütleri desteklemiştir. Ama gerçek ulusalcıları asla! Bugün radikallik derecesi ne olursa olsun, bütün İslamcı hareketler, ulusalcı hareketleri yok etmeyi amaçlayan Yahudilerce desteklenmiştir. 1950'lerde Amerika'yı komünizme karşı ulusalcıları değil de, İslamcıları desteklemeye itenler Yahudilerdi. Çünkü laikleri ve ulusalcıları kontrol edemeyeceklerini düşünüyorlardı. Zaten Türk ulusalcılığının Arap milliyetçiliğine tepki olarak ortaya çıktığına değinmiştik. Burada "Arap ulusalcılığı"dememizin nedeni, bu hareketlerin arkasında Vahabi Arabistan Krallığı'nın olması, yani Araplık, hatta Suudluk ve dinin iç içe geçmiş olmasıdır. Yukarıda bu konuya da değinmiştik. Sonuç olarak, ulusalcılığı masonlara vs. bağlamak, yalancılığın dik alasıdır ve Siyonistlerin "soy bağına" bağına dayanan Ulus Devletleri yıkma amacına hizmet eder. Kendi Irklarını kıskançlıkla koruyan Yahudiler, başka halklar söz konusu olduğunda ırklar arası cinsel ilişkileri normalleştirirler ve teşvik ederler. Merak edenler, Türk internet dizi kanallarında yayınlanan Amerikan dizilerine bir bakabilirler. İslamcılık da Siyonistlerin "Ulus Devletleri ve Ulusları" yıkmak için kullandığı bir araçtır.

Sonuçta Humeyni, devrim ile İran'ın başına geçinceye kadar

Fransa'daydı. Komünist Afgan yönetimine karşı İslamcı teröristleri Amerika eğitti. Cemalettin Kaplan "Ölmeye, ölmeye ölmeye geldik, Kemalist düzeni yıkmaya geldik," diye Almanya'nın Köln kentinde gösteri yapıyordu. Hem de elinde maket Kalaşnikoflar ile! İŞİD'den Suriye'deki İslamcılara kadar hepsi Siyonistler ve onların güdümündeki Amerika ve Batı Avrupa tarafından finanse edilip eğitildi ve örgütlendi. FETÖ ölünce cenazesi bile gelmedi, Amerika'da gömüldü. Bu yüzden Islamcilar ille de mason veya Yahudi ajanı arayacaklar ise, önce kendilerine bakmaları gerekir.

Biraz Türk tarihini bilen, biraz da gündemi takip edenlerin ilk fark edeceği şey şu olacaktır: “Türk İslamcıların Amerika ve Siyonistleri hedef alan hiç bir eylemi yoktur!” Mesela Türkiye’de Amerikan karşıtlarına karşı en büyük mücadeleyi hep bu İslamcılar ve Turancılar vermiştir. Bugün de, sözde İslamcı grupların Amerikan hedeflerine saldırdığı hiç görülmemiştir. İsrail Gazze’yi vururken İsrail destekçisi Amerika yerine, Filistin destekçisi Rusya’ya saldırılması, bu gizli işbirliğinin sonucudur.

Ama hakkını yemeyelim. Siyonistler, Amerikalılar aracılığı ile yıllardır İslamcıları desteklemektedir.

Ne demişler, "Köpek kendine ekmek veren eli ısırmaz."

Ayrıca Filistin'de Arapları öldüren Yahudiler ile bir Arap devleti olan Suudi Arabistan'ın, yıllardır, Amerika'da dahil, birlikte ve koordineli çalışmaları da ilginçtir. Bu Üçlü, Arap olmayan halkların Araplaştırılması ve Arap islam anlayışının diğer toplumlarda hakim olası için birlikte çalışmaktadırlar.

Türkiye’de de neredeyse bütün cemaatler ve tarikatler, ABD-Siyonist yönlendirmesi ile; ya doğrudan, ya da Araplar aracılığıyla finanse edilmiştir. FETÖ, bu grupların en bilinenidir. Hatta Türk Devletinin resmi din görevlileri bile, 12 Eylülcü, sözde vatansever Türk generallerin göz yumması ile fonlanmıştır.

Bu konuda daha fazla bilgi edinmek isteyenlere Uğur Mumcu’nun “Rabıta” adlı kitabını okumalarını öneririz.

Osmanlı'nın çöküşüne ve bu süreçte Balkanların tamamen kaybedilmesine neden olan Yahudiler, bugün de aynı amaç için çalışıyorlar. Bunun için de Türkiye'deki bütün kesimleri satın aldılar. Her ideolojinin içindeki adamları aynı amaç için çalışıyor. Sadece söylemler ve yöntemler değişiyor. Kimi liberalizm adına, kimi İslam adına, kimi de Avrupa sosyalizmi adına ulus devletin bittiğini

savunuyorlar.

Atatürkçülük veya milliyetçilik kisvesi altında faaliyet gösteren kesim ise ya Kürtlere, Afganlara

"Türk'üm, dedirtip mutlu etme" derdinde, ya da Orta Asya'dan Amerik'ya kadar Türk icat ediyorlar.

Çeşitli nedenler ile islamcı veya milliyetçi (light ümmetçi) olabilirsiniz, ve islam birliğini, şeriatı vs.

savunabilirsiniz.Ama dine dayalı devlet veya ulus olmaz. Sünnilerin ve Şiilerin ve Alevileri, Şiilerin Sünnileri, Alevileri, Vahabilerin hiç birini, hiç birinin de Vahabileri sevmediği ve aralarında derin mezhepsel farklılıkların olduğu insanların birbirlerini boğazlayacağını görmek gerekir. Üstelik islamcılığın bile farklı tonları var iken. Selefiler, taliban vs. kendi içlerinde bile bölünmüş bir sürü grup kendi anlayışı için silaha sarılacak; ki sarıldı bile. Bir de ulus devletlerin yıkıldığını düşünün. Bizi hepsini bir gördüğümüz Arapların bile farklı kültür, tarih ve islam yorumları var. Yaklaşık 250 yıllık bir devlet geleneğine sahip olan Suudiler çok farklı bir kültür ve anlayışa sahipken, Baas geçmişi olan Suriye ve Irak başkadır. Ki Suriye bile (coğrafi ve ırksal yapısı yüzünden) Irak'tan bile çok farklıdır.

Batı Akdeniz ülkeleri olan Cezayir ve Tunus da diğerlerinin hiç birine benzemez. Cezayir ve Mısır'ın arasında yer alan Libya bile komşularından çok farklıdır. Çünkü tek bir islam yoktur. Herkesin, size göre alım de olsa, kafasına göre yorumladığı bir islam vardır. Mezhep, ülke, soy, tarih ve coğrafya farklılıkları olmasa bile, aynı ülkenin çocukları bile olsalar, Anadolu'daki tarikatlarda bile gördüğümüz gibi, yine de birbirleri ile anlaşamazlar. Çünkü hiç bir şeyi olmasa da, kendi din adamlarının bile sözlerini farklı yorumlarlar. İslamcılık ideolojisi (ki ideoloji bile değildir) ancak yıkım getirir. Din kaynaklı fikirlere dayanan bir ülkenin varacağı yer, şansı varsa Libya, şansı yoksa Afganistan olmak olabilir ancak. İşte Yahudilerin istediği de bu dur. Yahudiler için müslümanları öldürmeye çalışmaktan ise birbirlerine öldürtmek daha kolay bir çözümdür. O yüzden Türk ulusalcılarını masonlukla suçlamadan önce, önce bu iddiaları ortaya atanların kim olduklarını bilmek gerekir.

Milliyetçi geçinenlere (Turancılar) gelince; hepsi Amerika için çalışıyorlar. Bugün ABD dibimizde Kürdistan kurarken bile "Kırım'ın bilmem neleri" diye böğürüp Rusya'ya söveceklerine, bir Rus zaferi

için dua etmeleri gerekir. Çünkü her coğrafyayı sıra ile şekillendiren Amerika'nın listesinde Türkiye'de vardır. Suriye, Irak ve Libya'dan sonra Rusya ve İran da yıkılırsa sıranın Türkiye'ye geleceğini görmemek için ya kör olmak gerekir, ya gerizekalı. Bunu görmezden gelmek için ise sadece hain olmak yeterlidir. Rusya'nın durumu ayrıdır. Mutlak Yahudi egemenliğinin önünün açılabilmesi için, Avrupa'nın en güçlü, dünyanın ise önemli güçlerinden biri olan Rusya'nın yıkılması gerekir. İsrail'in güvenliği için yıkılması gereken ülke ise Türkiye'dir. Türkiye'nin kaderi ise komşu ülkelere bağlıdır.

Ama Türkiye, bugüne kadar bu ülkelere yapılan operasyonlara destek vererek kendi mezarını kazmıştır.

Artık mezarımız da hazır sayılır, sadece ne zaman gömüleceğimizi bilmiyoruz. Zira İsrail'in bölgede büyük ülke istemediği o kadar bellidir ki, Türkiye'nin esirgeneceğini sanmak büyük yanılgıdır. Oysa Yahudilerin Türkiye ile ilgili planları daha 1990'lardaki Çekiç Güç operasyonları ile kendini belli etmişti. Öncesinde Sovyetler Birliği çökünce, Türkiye'de dahil, gazetelerde sıranın Kemalist Cumhuriyete geldiğini söyleyen yazılar çıktı. Batılı düşünce kuruluşları bu konuda yayınlar yaptılar.

Yine 1990'larda, o dönem PKK'ya silah ve malzeme atan Amerikan helikopterleri gündem oldu, ama dönemin ordusu dahil kimsenin sesi çıkmadı. Amerikalılar Muavenet destroyerini alenen vurunca bile ordusu, politicası, gatecisi ve akademisyeni, islamcısı, ülkücüsü kavasını çevirmeyi tercih etti. Sesi çıkan tek kişi de, yine bir aksilik, uçağının düşmesi sonucu öldü. Bu ölen kişi Jandarma Genel Komutanı idi. Buna rağmen Türkiye'de hiç kimse sesini çıkarmadı. Bütün siyasi suikastlerin üstü örtüldü. AKP öncesi Türkiye ile AKP sonrası Türkiye arasındaki tek fark, AKP'nin açık Amerikancı olması. Açık söyleyelim, Atatürk'ten sonra Türkiye sadece 2 dönem kendisini yönetebildi. Bunlardan biri Bülent Ecevit, diğer ise Necmettin Erbakan' dönemidir. Onları da rahat bırakmadılar, bir şekilde devirdiler.

Dün Türk ulusalcılığını tasfiye edenler, bugün de bu tasfiyeden kaynaklanan boşluğu fırsat bilerek Türklüğün tasfiyesine girişmişler, son darbeyi vurmaya hazırlanıyorlar. Her şeye rağmen Türkiye kurtulabilir. Türkiye'yi ise ancak "Ulusal Devrim" kurtarabilir. Cumhuriyet, hem sosyal, hem kültürel, hem de ideolojik olarak 1930'lara geri dönmeli, ve hatta daha ileri gitmeliyiz. Çünkü demografik yapı bozulmuştur. Türkiye, Asya, Afrika ve Orta Doğu'dan geleb milyonlarca yabancının işgali altındadır.

1923'te Yunanlılar kazansaydı, onların da yapacakları şey Anadolu'ya

mıydı? Bizim fabrikalarımızı, madenlerimizi onlar işletmeyecek miydi? Bugün geldiğimiz noktada budur. İşgalcinin Yunanistan'dan gelmiş olması ile Afganistan'dan gelmiş olması arasında ne fark var?

Bu işgal bir yana, Türk halkının sırtından zengin olanlar, daha çok para kazanma hırsı ile fabrikalarını yurt dışına taşımaya başladılar. Faşistler veya nasyonal sosyalistler gibi serbest piyasa ekonomisini ortadan kaldırmalı, ekonomiyi düzenlemeli, yatırımları belirlemeli, fiyat kontrolleri getirmeli, keyfi zamları ise en ağır şekilde cezalandırmalıyız. Atatürk'ün bir ilkesinin de "Devrimcilik" olduğunu unutmamalıyız. Sanayi yatırımları konusunda daha devletçi olmalı, bir çok sanayi yatırımı ve madencilik faaliyeti Türklerce ve devlet ortaklığı ile yürütülmeli, yabancıların aldığı veya işlettiği bütün fabrika ve madenleri ise devletleştirmeliyiz. Türk sanayicilerin, Türkiye'deki fabrikalarını kapatmalarına izin verilmemeli, kasıtlı ihmal ve bakımsızlık durumlarında ise bu işadamlarının tüm mal varlıklarına el konmalıyız. Bu işe ancak Rusya ve Çin'in desteği ile mümkün olabilir, çünkü Türkiye'nin Amerika gibi bir ülkeye tek başına karşı koyma şansı yoktur.

45

ŞEYTAN AYRINTIDA GİZLİDİR

Siyonistlerin, Türkler ile Orta Asyalı veya Orta Doğulu, Afrikalı vs. ırkları karıştırmak istemelerinin nedenini anlamak için Yahudi teolojisi çalışmalısınız. Tabii sadece Türkler değil, bütün Beyazlar hedefte. Tabii kendini Orta Asyalılar ile özdeşleştiren kumral ama mongol Türkler bunu pek dert etmeyebilirler. Gizli gayler ve karısını, kız arkadaşını zenciler, Araplar vs ile paylaşma fantazisi olanlar da öyle. Turancıların düşünsel altyapılarını anlayamak da pek mümkün değil. Düşünsel altyapılarının altında ne var, merak ediyor insan. Türkiler Türkçe konuşmuyor gerçi, ama konuştuklarını kabul edelim bir an. Her Türkçe konuşanı ırkına bakmadan Türk kabul eden adamın durumu: “Karım isterse beni boynuzlasın. Soyum değil, ama soyadım devam etsin yeter” diyen adama benzer. Oysa önemli olan, dilin/ soyadının devamı değil, soyun devamıdır. Hem anne ve babalar, hem de milletler için doğal olan budur. Aksi zorlamadır.

Yahudi yapımcılar, Amerikan dizilerinde Beyaz ve diğer ırklar arasındaki cinsel ilişkileri işleyip bu durumu normalleştirirler. Yahudi-mason reklamcıların reklamları da aynı şekilde bir gariptir.

Türkiye'ye dönersek. Yıllar önce "Falım sakızlarının" reklamında. Sarışın Türk kızıyla, katıksız Kürt eşleştirilmiş; "Beyaz Ata Binmiş Prens" olarak sunulmuştu. Acaba reklam ajansı sahibi Yahudi miydi, mason muydu? Kürtlere karşı garezi olmasa da, Türk soylu birinin Türk kızını bir Kürt erkeği ile eşleştirmesi normal değildi. Normal bir insanın aklına gelecek bir şey değil bu. Kendinizi bir reklamcı olarak düşünün. Neden bir Türk kızın yanına Kürt, hele ki kentli Kürt kızının yanına köylü bir Kürt sevgili koyarsınız? Kentli olsa ne olacak? Kürtlerin kadına verdiği değer ile Türklerin verdiği değer bir mi? Hem de daha o dönemde. 30-35 yıl önce. Kürtler eğer bugün kadına değer vermeye başladı ise Türkler sayesinde. Ki hala bu açıdan çok geriler. Bu yüzden ırka takılmasanız bile kültürel olarak olamaz. Hele o dönemde. En azından kültürel olarak olmaz, aklına gelmez insanın. Yadırgar ve yapmaz. Tabii gizli bir ajandası, çarpık bir ideolojisi varsa başka. "Türk kızı ile Kürt oğlanın aşkı neden olmasın" diye de sorabilirsiniz tabii ki. Eh, o zaman Türk ve Kürt (erkeklerin/ oğlanların) aşkını da izleyip eleştirmemenizi beklerim. Aslına bakarsanız, gaylerin ilişkisi, farklı ırklardan kadın ve erkeklerin çiftleşmesinden daha normal. En azından çocuk yapıp milletin soyunu bozamıyorlar.

Son bir soru: Bir haham neden Pornhub gibi bir İnternet sitesini satın alır?

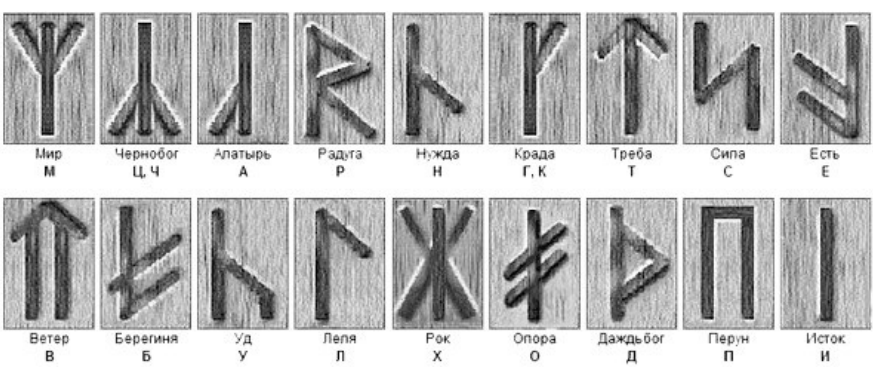

TÜRK, SLAV ALMAN, MACAR VE VİKİNG

ALFABELERİNİN/TAMGALARININ KARŞILAŞTIRMALARI

TÜRK

SLAV

47

magyar rovás
M Ly L K J Í I H Gy G F É E D Cs C B Á A
Zs Z V Ű Ü Ú U Ty T Sz S R P Ő Ö Ó O Ny N

ALMAN

HUN-TÜRK/MACAR

48

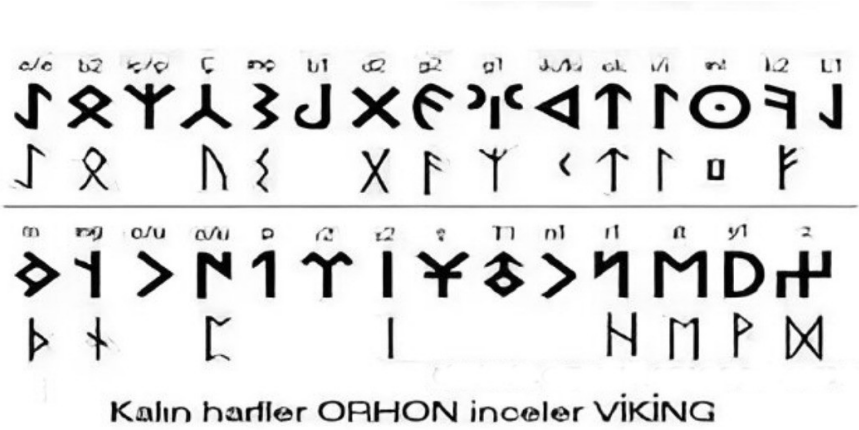

TÜRK ve VİKİNG

49

KAYNAKÇA

Against the Current: Essays in the History of Ideas, Isaiah Berlin; Hogarth Press, 1979

The European Triarchy, Moses Hess; Otto Wigad, Leipzig 1841

International Encyclopedia of the First World War

Behind the Balfour Declaration - Britain's Great War Pledge To Rothschild Bankers, by Robert John; Institute for Historical Review (1970)

Birinci Cihan Harbine Neden Girdik, Kâzım Karabekir, cilt: 1 ve 2, Emre Yayınları, 5. basım, İstanbul-2000 Dr. Faruk Özerengin (hazırlayan)

Meclisi Mebusan Zabıt Ceridesi, devre: III, cilt: 2, sene: 4, s. 424, 426

Cemal Paşa, Hatıratlar (1913-1922), Nehir Yayınları, İstanbul-2006

Huns and Hsiung-Nu, Otto Mänchen-Helfen Byzantion, vol. 17, (1944-45a)

'The Legend of the Origin of the Huns, Otto Mänchen-Helfe; Byzantion vol. 17, (1944-45b)

"The Yueh-chih Problem Re-examined."Otto Mänchen-Helfen, Journal of the American Oriental Society, vol. 65, (1945)

"Manichaeans in Siberia."Semitic and Oriental Studies Presented to William Popper, ed. by Walter J.

Fischel; University of California Publications in Semitic Philology, vol. 9. Berkeley: Univ. of California Press (1951)

The World of the Huns: Studies in Their History and Culture, Ed. by Max Knight; Berkeley and Los Angeles: Univ. of California Press (1973)

Birinci Türk Tarih Kongresinin Müzakere Zabıtları, A. İnan,

1932:22-23

Russian Freemasons at the Beginning of the 20th Century. Sh. Marjani Institute of History of the Academy of Sciences of the Republic of Tatarstan, Kazan, Russian Federation, MAJKOPSKOGO

GOSUDARSTVENNOGO TEHNOLOGICESCOGO UNIVERSITEYA 2023.15/3 - ISSN 2078-1024

VESTNIK

Russian Freemasonry. 1731-2000. Encyclopedic Dictionary, A. I. Serkov History of Russian Freemasonry of the XIX century A. I. Serkov; Published by Revue des études slaves; Vol. 74, no. 4, Le Sentimentalisme Russe (2002-2003) Masonic Intelligentsia in Russia in the Late 19th — Early 20th Centuries, Dr. S P. Karpachev, Moscow State University (1998)

Russian Masons and the Revolution, B. I. Nikolaevsky; Chalidze Publications (1990) 50

https://statehistory.ru/books/BrachevV-S---SHubin-A-V-_Masony-i-Fevralskaya-revolyutsiya-1917-goda/3

https://cyberleninka.ru/article/n/s-n-maksudi-i-rossiyskie-masony-v-nachale-hh-v https://www.astree.org/forum/index.php?/topic/195-shakhmatnyi-pol-zodcheskaia-rabota-brata-ps/

Theodor Herzl: The Charismatic Leader (Jewish Lives); Jonathan Penslar, Published by Yale University Press (2020)

Rabıta, Uğur Mumcu; Tekin Yayınevi (1993)

Life and Adventures of Vámbéry; Mary E. Woolley; The University Library of Autobiography XV. F.

Tyler Daniels Company

Yüeçiler Sorunu: Yeniden İnceleme; Amerikan Doğu Derneği Dergisi (1945) Hunlar ve Hunnu, Otto John Maenchen-Helfen, Byza Publications (1944) Nurettin Topçu'nun Siyasal Düşüncesinde Milliyetçilik-Popülizm Etkileşimi, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü; Süleyman Seyfi Öğün (1991) Türk Irk ve Medeniyet Tarihine Umumi Bir Bakış, Reşit Galip, 1932: 157-161

Türklerin Kökeni, Osman Karatay, Kripto Yayinlari (2011)

The Races Of Europe, by Stevens Coon Carleton, The Macmillian Company (1939) The Hidden History of Zionism, by Annie Levin; International Socialist Review Issue 24, July–August 2002

Türkiye'de Siyasal Partiler, Tarık Zafer Tunaya, İttihat ve Terakki, cilt: 3, İletişim Yayınları, İstanbul-2000, s. 569-572.

Enver Paşa, cilt: 3, Şevket Süreyya Aydemir, Remzi Kitabevi, 2. baskı, İstanbul-1978, s. 368, 395; Genelkurmay Başkanlığı, Türk Silahlı Kuvvetleri Tarihi Osmanlı Devri Birinci Dünya Harbi İdari Faaliyetler ve Lojistik, cilt: X, Genelkurmay Basımevi, Ankara-1985, s. 194; Türk Parlamento Tarihi, I. ve II. Meşrutiyet, cilt: 1, TBMM Vakfı Yayınları, Ankara-1997, s. 661-662

Türkiye halkının antropolojik karakterleri ve Türkiye tarihi : Türk ırkının vatanı Anadolu, Afet İnan; Ankara, Türk Tarih Kurumu, 1947

The price of money – Interest rates in medieval sources: Examples from Tirol 1287-1406, Stephan Nicolussi-Köhler-Post-doctoral researcher at the University of Mannheim, Department of History Jewish Encyclopedia

https://www.jewishencyclopedia.com/articles/4906-darmesteter-james

Chabad Org

https://www.chabad.org/library/article_cdo/aid/2613870/jewish/Jewish-Soul-in-a-Non-Jewish-Body.htm

Renan's Life Of Jesus. Translated, With An Introduction, By William G. Hutchison; London! Walter Scott, Ltd. Paternoster Square (1897)

İbnü'l-Esîr, el-Kâmil, V, s. 52.

An Encyclopedia of Cultural Sociology of the Middle East, Asia, and Africa, Andrea Stanton US: Sage Publications. pp. 12–13 (2012).

Merriam-Webster's Encyclopedia of World Religions. Springfield, MA: Merriam-Webster. p. 186

The Wayback Machine-A Greek-English Lexicon, Henry George Liddell, Robert Scott, on Perseus, 8
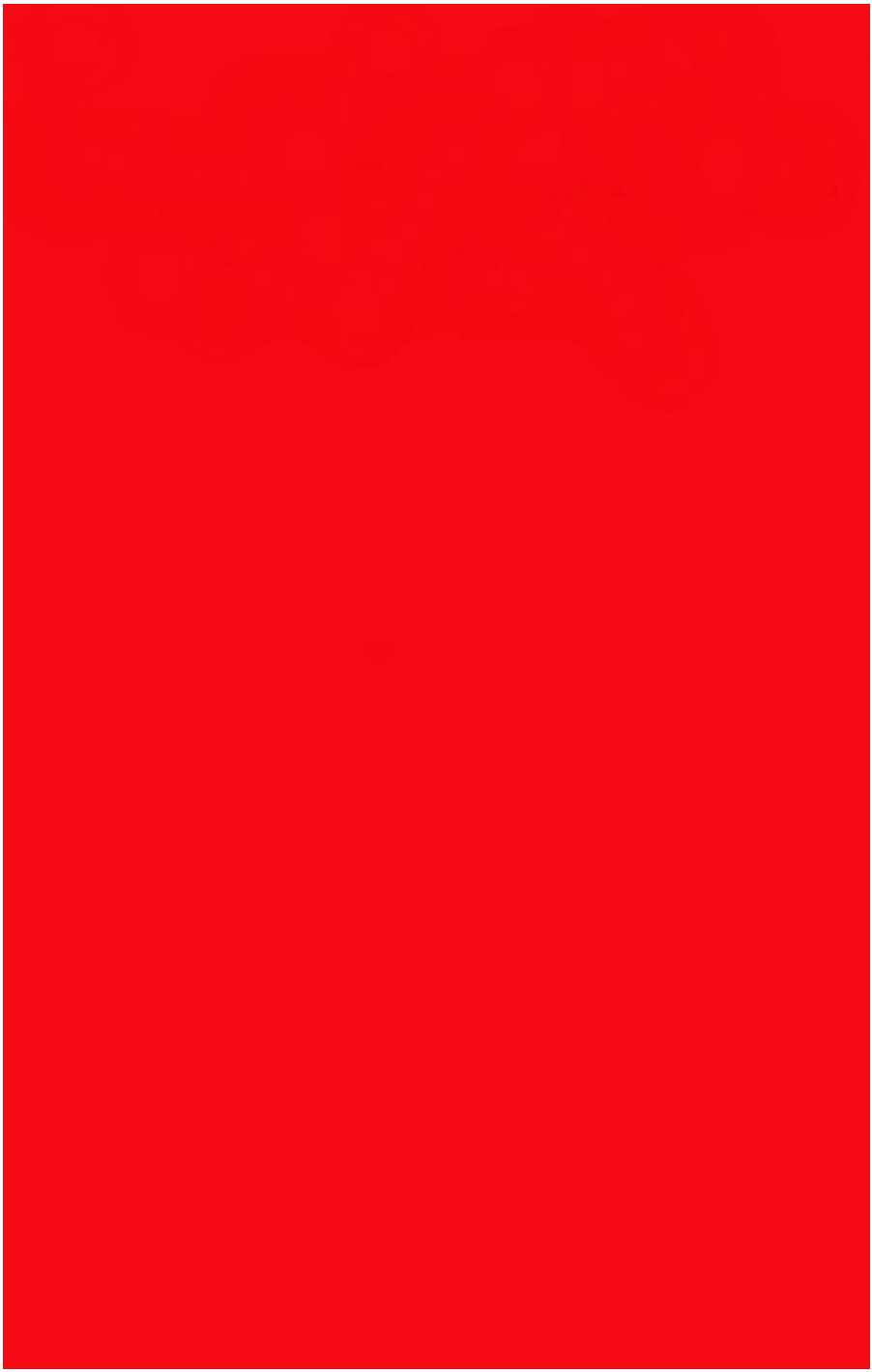
April 2021